

SLOVENSKI GOSPODAR

Izhaja vsako sredo.
Cene: Letno Din 32.—, polletno
Din 16.—, četrletno Din 9.—, ino-
zemstvo Din 64.—.
Poštno-čekovni rač. 10.603.

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO

Uredništvo in upravništvo: Maribor, Koroška 5.
Telefon 2113.

Cene inseratov: cela stran
Din 2000.—, pol strani Din 1000.—,
četrt strani Din 500.—, 1/8 strani
Din 250.—, 1/16 strani Din 125.—,
Mali oglasi vsaka beseda Din 1.—.

Volitve v senat.

Prihodnjo nedeljo, 3. februarja, so nadomestne volitve za senat. V dravski banovini sta vloženi dve kandidatni listi. Nosilec 1. kandidatne liste je:

1. **Franč Žebot**, novinar in bivši narodni poslanec v Mariboru;
2. **kandidat je Janez Štrcin**, posestnik in predsednik občine Komenda (Kranjsko);
3. **kandidat je Martin Steblovnik**, posestnik in predsednik občine Šmartno na Paki (Savinjska dolina).

Namestniki so:

- Štefan Litrop**, posestnik, predsednik občine Turnišče (Prekmurje);
Jožef Burgar, poljedelec, predsednik občine Trboje (Kranjsko);
Alojz Mihelčič, posestnik, Breg pri Celju.

To kandidatno listo je okrožno sodišče v Ljubljani **razveljavilo**, ljubljansko apelacijsko sodišče na **pritožbo vlagateljev** pa v četrtek, 24. januarja, **potrdilo**. Žebotova kandidatna lista je

torej kot z zakonskimi predpisi povse skladna od sodišča potrjena ter je popolnoma veljavna.

Druga kandidatna lista vsebuje te le kandidate: 1. Dr. Drago Marušič, 2. dr. Albert Kramer, 3. Ivan Pucelj. Navedba imen kandidatov na obeh kandidatnih listah dokazuje, da je Žebotova kandidatna lista pristno in čisto kmet-ska in ljudska. Predstojnikom občin, osobito kmet-skih občin, ni šele treba povedati, za katero listo bodo 3. febru- arja oddali svoj glas.

Kandidati za volitve v senat:

Franjo Žebot

Janez Štrcin

Martin Steblovnik

Katolicizem in narodnost.

Katolicizem je splošna, vesoljna ideja, narodnost pa posamezniška. Ali ni med obema nasprotje? Mar ni katoliška ideja protivna narodnosti? Sovražniki katolicizma kajpada tako nasprotstvo poudarjajo ter katoliško cerkev kot narodnostnim težnjam protivno natančijeje. To delajo zlasti takšni ljudje, ki verskih idej nimajo ter hočejo svojo lastno moralno manjvrednost povrednotiti z narodnostnim načelom, ki ga obdajajo z nekakim verskim in božanstvenim sijajem. Liberalci in naprednjaki so bili od nekdanj v tem veččaki,

da svoje osebne in strankarske težnje predstavljajo kot zahtevke narodnosti. Kdor je bil ali je političen nasprotnik lažnjivega liberalizma in laži-naprednjaštva, se natolcuje in zasramuje ne samo kot narodnostno mlačen in nezanesljiv, marveč tudi kot nasprotnik narodnostne ideje. Nedavno je nekdo se upal v naši javnosti spregovoriti besedo o tem, da je napredna ideja (to je ideja laži-liberalizma in naprednjaštva) najtrdnjša opora narodnostne ideje.

Vajeni smo že laži in klevet o tako-

zavnem klerikalizmu, ki je baje absolutno nerodoljuben. O slovenskem katolicizmu — saj klerikalizem v ustih liberalca, naprednjaka in socialista ne pomenja nič drugega nego dosledno, v vseh življenjskih panogah izvedeno katolištvo — je zgodovinsko dokazano, da je bil najtrdnjša opora slovenske narodnosti. Brez slovenskega katoliškega duhovnika bi bila slovenska narodnost že davno propadla ter izginila s sveta, pokopana od samogoltno-sebičnega liberalstva in naprednjaštva, ki je nesposobno za velike žrtve, ki jih zahteva ta borba za obstanek naroda. Tistim zakasnelim »narodnim« ptičem, ki po-

«jejo med nami zdaj baje »rodoljubno« pesem z refrenom: Proč od katoliške cerkve, bi priporočali, naj vzamejo v roke zgodovino slovenskega naroda, ki bi bo poučila o pomenu katolištva in katoliške cerkve za slovensko narodnost.

Glasovanje v Posarju dne 13. januarja je nov dejanski dokaz, kako močno poro ima narodnostna ideja v katoliški veri. Z 90 odstotki so Posarčani glasovali za zedinjenje z Nemčijo. Med prebivalstvom v Posarju so katoličani v pretežni večini. Posarski katoličani so verniki ne samo na papirju, marveč tudi v dejanstvu. Po političnem pripravljanju so bili po veliki večini pristaši

nekdanjega katoliškega centra. Ob plebiscitnem glasovanju so si bili v svesti, da bodo v Nemčiji v gospodarskem oziru veliko na slabšem, da bodo hkrati v političnem pogledu pod narodno-socialistično diktaturo izgubili svobodo, ki so jo doslej uživali, ter da njihovim prelepim krščanskim organizacijam preti propad od poganskega terorja, ki ga sedaj narodni socialistični poglavarji izvršujejo v Nemčiji. Kljub temu so v nemahljivi narodni zavednosti sledili svojemu srcu, ki jih je vleklo k nemški domovini. Toliko premore narodnostna ideja, ako je prečiščena in podkrepljena z idejo dejavnega katolicizma.

IZ RAZNIH DRŽAV

Mussolini zopet pometa v vladi. Iz italijanske fašistične vlade so izstopili: finančni, prosvetni ter kmetijski minister, minister za delo in pravosodni minister. Izmenjani so 4 državni podtajniki in ostavko je podal večletni guverner mesta Rim. Imenovani so že novi ministri in državni podtajniki.

Upor proti Italijanom. Radi raznarodovalnega postopanja po fašističnem načinu je došlo na otočju Dodekanez v Sredozemskem morju proti Mali Aziji do vstaje grškega prebivalstva proti Italiji, kamor pripadajo otoki po porazu Grkov v vojni s Turčijo kmalu po prevratu. Dodekanško otočje je oblegano od italijanskih bojnih ladij. Italijansko vojaštvo nastopa z vso brezobzirnostjo napram junaškemu vstašem, ki so se zatekli pred premočjo in topovi v skalnata taborišča in zatočišča. Gotovo bodo Italijani vstajo s silo zatrli, vendar bo prelite mnogo krvi.

Na Madžarskem je sklenjen med strankami sporazum za uvedbo tajne volilne pravice.

Nova vlada na Bolgarskem. Dne 23. januarja je odstopila nenadno vlada Kimona Georgijeva. Ostavko je kralj sprejel in poveril sestavo nove vlade vojnemu ministru generalu Petku Zlatevu, ki je bil izredno hitro kos poverjeni mu nalogi. V vladi generala Zlateva, ki je ministrski predsednik in vojni minister, je še prosvetni minister general Todor Radev in notrajni minister je pr. polkovnik K. Kolev. Zunanji minister dr. Kosta Batalov je po poklicu odvetnik, politik, je že bil župan v Sofiji, poslanik in zunanji minister v prejšnji vladi. Minister pravde Mihajlo Kalendarov je odvetnik in se ukvarja s politikom od leta 1913. Kmetijski minister Molov je profesor in je že bil večkrat minister. Promet ima dr. Nikola Zaharijev, ki je star komaj 35 let, je že bil minister in je eden od voditeljev zemljoradniškega saveza. Nova vlada je vlada močne roke, ki bode skušala uveljaviti popolno oblast in veljavo države in bo skrbela za red ter mir. Ministrski predsednik in zunanji minister sta že izjavila, da bo skušala nova vlada poglobiti dosedanje prijateljstvo z našo državo.

Abesinci se branijo. Kakor smo že poročali, sta se sporazumela v Rimu Mussolini in francoski zunanji minister Laval med drugim tudi v tem oziru, da bode Francija mirno dopustila, kako bodo Italijani osvajali Abesinijo ob vzhodno-afriški obali. Abesincem je že morda znana ta pobratimija med Italijo ter Francijo na račun njih svobode in samostojnosti. Dne 18. januarja je napadlo abesinsko krdelo ob jezeru Abbé francoskega kolonijalnega upravnika Bernarda. Napadalci so ubili upravnika in 96 domačinov, ki so bili pod njegovim poveljstvom.

Japonci so zopet skočili Kitajcem v lasce. Dne 23. januarja so vrgla japonska letala na taborišče kitajskega generalnega štaba v pokrajini Šahar 13 bomb. Japonski topovi so obstreljevali kitajske postojanke dve uri in japonske čete so vdrlle v omenjeno pokrajino 25

km južno od mesta Cuiam. Japonska ofenziva napreduje vzdolž kitajskega zidu proti osrčju pokrajine Šahar.

Dolgotrajni spor med Rusi in Japonci odstranjen. Vzhodno-kitajska železnica je bila dolga leta najresnejša nevarnost, da pride do vojne med Rusi in Japonci na Vzhodu. Dne 22. januarja je bila vzhodna vojna opasnost odstranjena s predajo vzhodno-kitajske železnice. Pogajanja so se vlekle 19 mesecev in je sporazum o prodaji bil podpisan omenjenega dne. Po tem sporazumu se proda državi Mandžukuo (nova mandžurska država, koje gospodarji so Japonci) 1226 km železniške proge z 2587 km brzojavnih in telefonskih žic, ves železniški material, tovarniške naprave, zemljiška posestva itd. Kupnina znaša 120 milijonov jenov (1 milijardo in 800 milijonov Din), ena tretjina odkupnine se bo plačala v gotovini, dve tretjini pa v blagu. Vsa plačila se morajo izvršiti v treh letih. Pol odkupnine, ki se mora plačati v gotovini, mora biti plačane ko po podpisu pogodbe, druga polovica se pa plača s 3% obresti. Glede izročitve blaga na račun odkupnine bode prihodnji mesec sklenjena posebna pogodba. Rusija zahteva riž, sirovo svilo, majhne ladjice, električne stroje in električne aparate, baker, čaj itd., a nikakega orožja. Severno-mandžurska železnica se bode spojila s sibirsko železnico in se bode o tem sklenil še poseben odgovor. Sovjetski uradniki se vrnejo v teku petih mesecev v Rusijo. Selitbene in pokojninske izdatke prevzame Rusija. Končno pogodbo bodo podpisali meseca februarja v Tokiju.

PO SVETU KATOLIŠKEM

Svetosavsko leto. Sv. Sava, prvi nadškof Srbije, ustanovitelj srbske narodne kulture, je umrl leta 1236. Povodom 700letnice njegove smrti je pravoslavna škofovska sinoda v Beogradu odredila svetosavsko leto, ki traja od 13. januarja 1935 do 15. januarja 1936. Srbski škofje pozivajo vse svoje vernike na čim svečanostnejšo proslavo te spominjske obletnice. Spričo tega je zagrebški nadškof dr. Bauer izdal 7. januarja 1935 odlok, ki se v njem odreja naslednje: »Proslava svetosavskega leta, odrejena od sv. arhierijske (škofovske) sinode, je čisto cerkveno-verska in plemenska stvar ter proslava srbsko-pravoslavne cerkve, ki se ne tiče članov drugih veroizpovedi, torej tudi ne katoličanov. Z ozirom na to se katoliški verniki ne morejo udeležiti te proslave, niti jih kdo more ali sme siliti, da sodelujejo pasivno, še manj aktivno pri prireditvah proslave. Toliko v ravnanje velečastiti duhovščini in v eventuelno obvestilo vernikom. Kar pa se posebej tiče šolske mladine, je to vprašanje urejeno z razpisom ministrstva prosvete, občno oddeljenje P. šte. 45275-33 od 22. I. 1934 o vršenju proslave sv. Save kot splošnega državnega šolskega praznika, odnosno z razpisom Pov. šte. 20261 od 28. XII. 1932.

Ako bi se dogodilo, da bi se katera šola pregrešila proti tem predpisom, bo prosvetno ministrstvo odredilo, da se slučaj preišče ter se bo postopalo proti nameščencem, ki bodo spoznani krivim, radi neizpolnjenja predpisov. O vsaki prekršitvi teh naredb naj se obvestijo pristojni dušni pastirji in kateheti.

Evharističen kongres v Avstraliji. Širom sveta se prirejajo leto za letom evharistični kongresi, ki so dejanski dokaz o napredovanju češčenja zakramenta sv. Rešnjega Telesa med posameznimi narodi. Lansko leto se je vršil na največastnejši način svetovni evharistični kongres v Buenos-Airesu v Južni Ameriki. V Mariboru je bil škofijski evharistični kongres, ki je v vsakem oziru izvrstno uspel. Istega leta, in sicer od 2. do 9. decembra, se je vršil povodom proslave avstralske stoletnice v glavnem mestu Melbourne-u prvi narodni avstralski evharistični kongres. Sv. Očeta je na tem kongresu zastopal nadškof kardinal Mac Rory, primas Irske. Navzočih je bilo okoli 50 nadškofov in škofov iz Avstralije, Nove Zelandije, otokov Tihega morja, Anglije, Južne Amerike, Afrike, otoka Malte in Kitajske. Otvoritvi kongresa v cerkvi sv. Patrika je prisostvovala tudi vlada z ministrskim predsednikom Lyons na čelu in zastopniki drugih držav. Udeležili so se kongresnih razprav in prireditev vsi stanovi po določenem načrtu. Dne 7. decembra se je

zbralo 40.000 otrok, naslednji dan 100 tisoč katoliških gospa in mladenk. Največji dogodek pa je bil sestanek 60 tisoč katoliških mož in mladeničev v noči od 6. na 7. december. Sv. Oče je udeležence kongresa potom radija nagovoril s prisrčnimi besedami. Nad vse veličastna je bila procesija z Najsvetej-

šim. Ko je papežev zastopnik podelil množici papežev blagoslov, je bilo prisotnih okoli milijon ljudi. Vsi deli sveta in vse pokrajine torej tekmujejo med seboj, kako bi priredile Evharistiji čim najdostojnejšo proslavo. Za Slovence bo prilika za to ob letošnjem evharističnem kongresu v Ljubljani.

Osebne vesti.

Sedemdesetletnico je obhajal dne 28. januarja g. Ivan Doberšek, župnik v Sevnici ob Savji. Jubilant je rojen na Žusmu. Gimnazijo je končal v Celju, bogoslovje v Mariboru, kjer je bil posvečen leta 1897. Najprej je župnikoval pri Sv. Emi, odkoder je prišel leta 1900 za župnika v Sevnico, kjer pastiruje plodonosno in nad vse požrtvovalno 29 let. Blagemu jubilantu naše častitke!

Duhovniške vesti. Za častnega konzistorijalnega svetnika je imenovan g. Teodor Tensundern, duhovnik münsterske škofije v Nemčiji, ki pastiruje slovenske rudarje in je povsem več slovenskega jezika v govoru in pismu. Knezoškofijski duhovni svetovalec je postal g. Drago Oberžan, izseljeniški duhovnik v Holandiji. — Za soprivzorja župnije Galicija pri Celju, kateri se je odrekel g. župnik A. Kramaršič, je imenovan g. Franc Ozvatič, župnik in duhovni svetovalec v Šmartnem v Rožni dolini. — Prestavljen je bil g. kaplan Janez Sternad od Sv. Tomaža pri Ormožu v Novocerkev. — Nastavljeni so bili kot kaplani v Ptujju pri minoritih redovniki: o. Božidar Glavač, o. Marijan Gojkošek in o. Danijel Tomšič. — Za nadzornika verouka na srednjih šolah in učiteljskih je imenovan g. dr. Ivan Žagar, stolni kanonik v Mariboru.

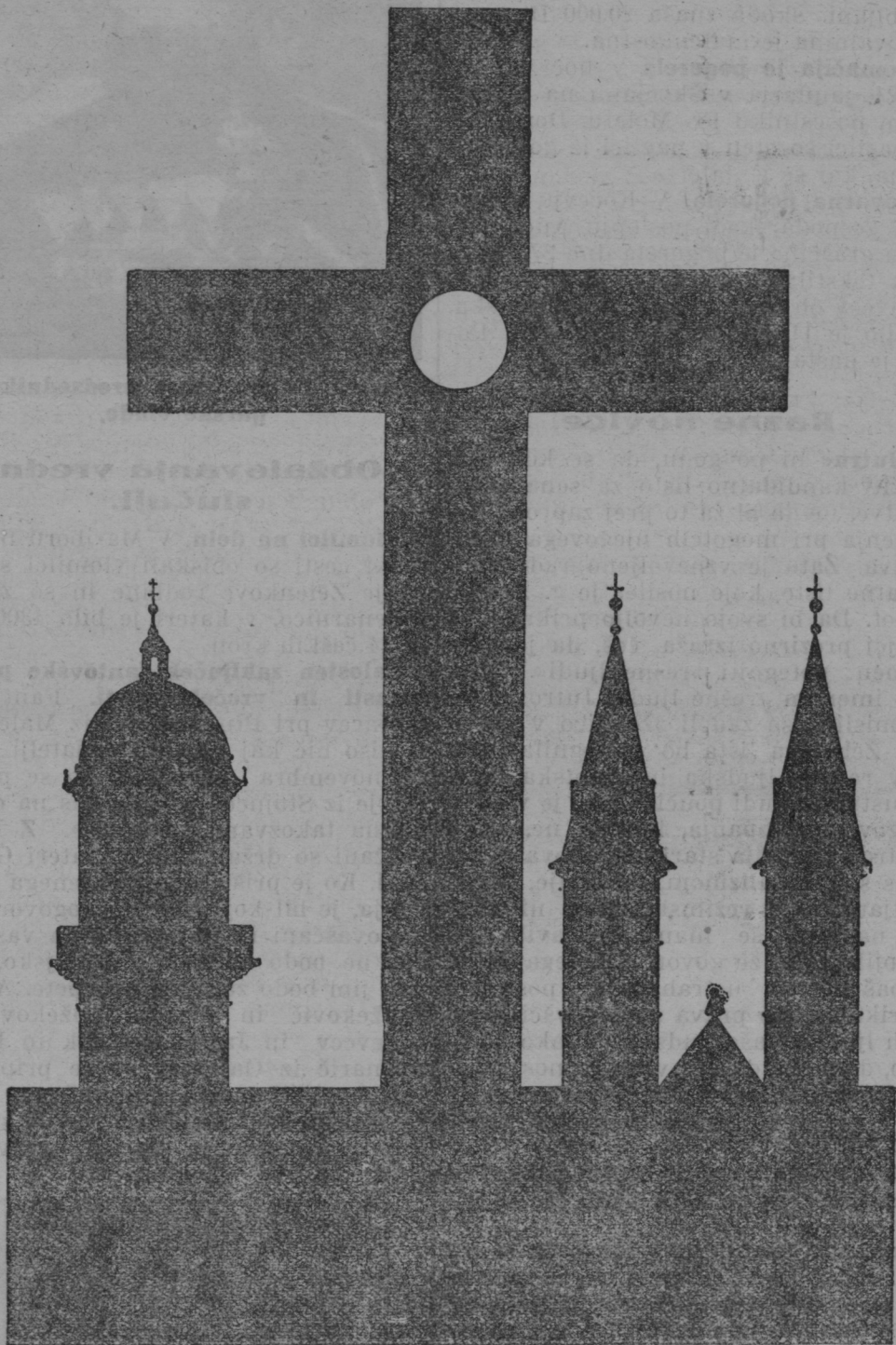
Dva jubileja v eni družini. Zadnje nedeljo je bila v mariborski frančiškanski baziliki zlata poroka Antona in Marije Majhen iz Počehove pri Mariboru. Jubilanta imata še šest živih otrok in sta oba pri močeh. Istočasno s staršema je obhajal njun sin Janez s svojo ženo Matildo srebrno poroko. K dvojnemu jubileju naše iskrene čestitke!

Nesreče.

Nesreča. Kuperti Franc, hlapec pri veleposestniku Hedlu v Marenbergu je delal rezanico za živino. Ko je bil stroj na vodni pogon v polnem teku, ga pokliče uslužbenka k malici. Za bežen hip se ozre, kdo ga kliče. In že zgrabijo zobje levico. Kot bi trenil, mu jo noža odrezeta kos za kosom do podlakti, narkar je stroj obstal. Dokler mu niso trdno vklenjene roke oprostili iz zobov valjev, ki vlečeta rezanko pod noža, je ležal na stolu rezilnega stroja, drugače bi bil omedlel. Zdravi se v slovenjgraški bolnici.

Viničarija pogorela. V Rošpohu pri Mariboru je pogorela Mavrenčičeva viničarija.

Občutna požarna škoda. Na nepojasnjen način je izbruhnil v zgodnjih jutrajnjih urah požar v velikem gospodarskem poslopiju župnišča v Poljčanah. Poslopje, ki je bilo dolgo 25 m in široko 12 m, je zgorelo do tal. Ogenj je uničil še 12.000 kg krme, slamoreznicu na električni pogon, 3 voze in cirkularno. Rešili so živino. Škoda znaša blizu 100.000 Din.

Evharistični kongres v Mariboru 7.-8. IX. 1934.

Te dni je izšla knjiga, ki nam natančno popisuje ves potek veličastnega kongresa v Mariboru ter priobčuje tudi vsa predavanja. Priložene so tudi številne slike te velike manifestacije vse lavantinske škofije. Da bi mogli to lepo knjigo kot trajen spomin nabaviti najširši krogi, je Tiskarna sv. Cirila to knjigo dala za čas do 1. marca 1935 za ceno, ki ne krije niti vseh stroškov. — **Kdor naroči do 1. marca 1935 to knjigo, plača za**

njo samo 12 Din. Pozneje bo stala ta knjiga 16 Din. Nekaj izvodov je tiskanih tudi na boljšem papirju in stane tak izvod 30 Din. Knjigo bomo te dni razposlali na župne urade in si lahko tamkaj vsak pogleda, kako je res lepa oprema in da je tega denarja res vredna. Vsi, ki le zmorete, kupite si ta spomin na evharistični kongres v Mariboru. Knjigo naročite pri Tiskarni sv. Cirila v Mariboru. Koroška cesta 5.

G. župnik I. Doberšek 70letnik.

Ogenj pri Konjicah. Radi vnetja saj je izbruhnil dne 25. januarja ogenj na spodnjem koncu Prevrata pri Konjicah in objel poslopja posestnika Jožefa Gošnika, katera so pogorela. S poslopji je uničenih 100 stotov sena, precej slame, slamoreznica in razno orodje. Škoda znaša 150.000 Din, zavarovalnina le 26.000 Din.

Dve avtomobilski nesreči eno jutro. Dne 23. januarja je trčil na Bregu pri Ptujtu tovorni avto iz Maribora v voz posestnika Rudolfa Murko iz Svetinjev pri Sv. Urbanu. Vsled trčenja je bil hudo poškodovan konj. Isto jutro se je zgodila večja avtomobilska nesreča v Borovcih pri Ptujtu. Tovorni avto g. Krajncja iz Frama je srečal enovprežni voz posestnika Ivana Hebar iz Osluševcev. Ker je konj plašljiv, je stopil Hebar z voza in diž 1 konja. Pri izogibanju pa je avtomobil sunil voznika tako močno v prsa, da ga je prepeljal šofer omenjenega avtomobila - nezavestnem stanju v ptujsko bolnico.

Podlegel poškodbam. Zgoraj poročamo, kako je bil prepeljan kot žrtev avtomobilske nesreče v Borovcih v ptujsko bolnico I. Hebar, posestnik v Oslu-

Polkovnik Štefan Švabič, poveljni rešitelj Ljubljane, je umrl v Belgradu.

ševcih. Hebar je podlegel notrajnim poškodbam dne 25. januarja.

Pri padcu v vodnjak si zlomil tilnik. Jožef Bogolin, posestnik v Zadovineku pod Leskvcem pri Krškem, je zajemal iz domačega vodnjaka vodo. Pri dviganju vedra mu je na poledenelih tleh spodrsnilo, padel je v vodnjak, si je zlomil tilnik in je bil takoj mrtev.

Škedenj je pogorel dne 26. januarja Francu Vovku, posestniku na Viču pri Ljubljani. Škoda znaša 20.000 Din, zavarovalnina je malenkostna.

Domačija je pogorela v noči od 23. na 24. januarja v Škocjanu na Kranjskem posestniku Fr. Moletu. Domačini in gasilci so oteli v naglici iz gorečega doma, kar se je dalo.

Tovarna pogorela. V Kočevju v starem gospodarskem poslopju Auerspergove graščine je pogorela dne 27. januarja tekstilna tovarna in je sedaj 400 delavcev ob kruh. Škoda je milijonska. Gasilo je 11 gasilskih organizacij. Požar je nastal radi kratkega stika.

Razne novice.

»Jutru« ni po godu, da se kdo upa vložiti kandidatno listo za senatorske volitve, ne da bi za to prej zaprosil dovoljenja pri mogotcih njegovega uredništva. Zato je vznevoljeno radi kandidatne liste, koje nosilec je g. Franjo Žebot. Da bi svojo nevoljo prikrilo, se o njej prezirno izraža, češ, da je njen namen: potegniti »resne ljudi«. Ako pod imenom »resne ljudi« Jutrovci sebe mislijo, so zadeli »žebljico v glavi« . Žebotova lista bo »potegnila«, ker je v resnici ljudska in kmetska lista. Izkustvo je ljudi poučilo, kdo je vreden njegovega zaupanja, kdo pa ne. Ako »Jutro« ponavlja stari ustrahovalni poskus s klerikalizmom, dokazuje, da ga šestjanuarska režimska ideja ni ničesar naučila, še manj popravila ali vzgojila. Ako že govori o potegavščini, je baš njegov ustrahovalni poskus s klerikalizmom prava »potegavščina resnih ljudi«. Naše ljudstvo je tako dozorelo, da se ne da več vleči za nos.

Število volilcev za nadomestne volitve v senat v Dravski banovini znaša 430.

Mariborski okrajni cestni odbor je zgradil tekom zadnjih štirih let 15 novih cest.

Enodnevni tečaj o rezi v vinogradu se vrši v ponedeljek dne 11. februarja t. l. na banovinski Vinarski in sadjarski šoli v Mariboru. Pouk je teoretičen in praktičen ter traja od 8.—12. in od 14.—18. ure.

Nova določitev obrestne mere. S 1. februarjem stopi v veljavo ministrska uredba, ki določa najvišjo obrestno mero pri denarnih zavodih na 10%, za vlogo pa 4%, vezane za 3 mesece 5%.

Sanatorij v Mariboru, Gosposka ulica 49, telefon 23—58. Najmodernejši urejen za operacije. Najnovejši zdravilni aparati. Vodja: specialist za kirurgijo dr. Černič. 10

Franc Jožefova grenčica urejuje redno odvajanje in je priporočljiva za duševne delavce in živčno slabe žene.

Pometamo dalje, dokler je še kaj zimskega blaga. Večur barhent 7 Din, flanela 5.50 Din, volneno 16 Din, snežke 20 Din itd. Stermecki, Celje.

General Zlatev, novi predsednik bolgarske vlade.

Obžalovanja vredni slučaji.

Vlomilci na delu. V Mariboru na Tržaški cesti so obiskali vlomilci stanovanje Zelenkove rodbine in so zginili z denarnico, v kateri je bilo 4300 Din in 14 čeških kron.

Žalosten zaključek fantovske podivjanosti in vročekrvnosti. Fantje iz Stojncev pri Ptujtu in oni iz Male vasi si niso nič kaj posebni prijatelji. Lani 11. novembra na večer so se podali fantje iz Stojncev v Malo vas na obisk, ali na takozvano vasovanje. Z Malovaščani so držali tudi nekateri Gajevčani. Ko je prišlo do omenjenega vasovanja, je bil koj sklenjen dogovor med Malovaščani in Gajevčani, da vasovalcev ne bodo sprejeli prijateljsko, ampak jim bodo zakurili pod pete. Alojzij Janžekovič in Martin Janžekovič iz Gajevcev in Janez Svenšek in Franc Fošnarič iz Gajevcev so se pripravili ter oborožili za obisk Stojnčanov z ročicami ter koli. Prišlo je res do spopada, v katerem je obležal nezavesten

Ameriški admiral Byrd, ki je raziskoval skoro dve leti južni tečaj, se vrača nazaj v domovino.

Franc Čuš, ki je tudi podlegel poškodbam v ptujski bolnici. Pred sodnijo je hotel prevzeti krivdo uboja prvotno nas Janez Svenšek, ki se je pa premislil in izdal še sokrivce. Pred mariborskim senatom dne 23. januarjem ni hotel nobeden od obtoženih biti krivec smrti Čuša in so se obdolženci prerekali o krivdi do izreka sodbe, ki je zelo stroga in se glasi: Janez Svenšek 6 let in 2 meseca robije, Alojz Janžekovič 5 let strogega zapora, Janez Fošnarčič 5 let strogega zapora, Martin Janžekovič 5 let in 8 mesecev robije.

Tatovi okradli hotelirja. Ptujskemu hotelirju Koserju so odnesli neznani tatovi iz stanovanja 3400 Din gotovine, zlato zapestno uro in siv moški plašč. Skupna škoda znaša 6000 Din.

Brezuspešen vlom v davkarijo. V noči na 25. januarja so vlomili neznanci v prostore davkarije v Slov. Bistrici. Prišli so do blagajni, katerih niso mogli odpreti in so morali oditi brez zaželjenega denarnega plena.

Tat odnesel trgovcu 70.000 Din. V Ljubljani na Dolenjski cesti ima trgovino mlad trgovec Karl Češnovar, kateremu je odnesel dne 24. januarja tat iz omare železno blagajno s 70.000 Din. Dopoldne omenjenega dne malo pred 11. uro je bila trgovčeva žena v spalnici trgovčevega stanovanja v I. nadstropju, nato je odšla le za nekaj minut v trgovino, ki je v pritličju. Kratko odsotnost trgovčeve soproge je uporabil neznan tat, ki je smuknil v spalnico, odprl omaro in odnesel iz nje železno blagajno, v kateri je bilo 70.000 Din gotovine, katero je imel trgovec pripravljeno za poravnavo raznih naročil. Natančna preiskava je ugotovila, da so morale biti tatu dobro znane hišne razmere in je čakal kje skrit, da je izbral najugodnejšo priliko za drzno tatvino.

Prijeta uzmoviča. V Ljubljani v delavskem stanovanju na Zaloški cesti so opazili, da je odnesel tat 4 delavcem obleke za 2000 Din. Tatove so hitro izsledili in predali roki pravice. Gre za

23letnega Ivana Ježek in njegovega 25letnega tovariša Milana Beržan.

Nevarno obstreljen od divjega lovca. 45letni lovski čuvaj A. Kuhar, uslužben pri g. Gassnerju v Tržiču in doma iz Loma, je pregledoval okoliš na Tolstem vrhu. Pri tem poslu mu je izstrelil lovski tat celi naboj šiber v trebuh. Nevarno ranjenega so prepeljali v ljubljansko bolnico.

Hči ubila mater. V Kačjem potoku na Kočevskem je ubila hči lastno mater, ker ji je branila možitev.

Roparski napad. V Šalski vasi je pobil do nezavesti 80letno Marjeto König posestniški sin Viljem Stimetz in ji oropal 470 Din. Starka se je zavedla in orožniki so zaprli roparskega napadalca.

Samomor. V Zavodni pri Celju se je ustrelil s flobertovko v srce 26letni zidarski pomočnik Anton Koren.

Izreden način samomora. V Novem mestu v cerkvi je izpila večjo količino lizola 22letna služkinja Francka Ljubi iz Ždinje vasi pri Novem mestu. Nesrečno deklino so spravili iz svetišča v bolnico, kjer je izdahnila v hudih mukah.

Tolovajska drznost. V bližini mesta Dortmund v Nemčiji so ustavili maskirani lopovi vlak. Z revolverji so ustrahovali vlakospremno osobje ter odnesli iz poštnega vagona 9500 mark gotovine.

*

Slovenska Krajina.

Črensovci. Iz naše cerkve je nekdaj odnesel nekaj manjših predmetov. Za uzmovičem ni sledu. Še slabše pa je to, da se dobijo ljudje, ki take propalice opravičujejo. — Do danes dne 25. januarja smo imeli v naši fari osem mrličev in zanimivo je, da vse ženskega spola.

Črensovci. V nedeljo dne 13. januarja smo imeli volitve v cerkveno občino. Iz vsake vasi smo izvolili dva odbornika, tako da šteje odbor skupno 14 članov. Odbor je izvoljen za dobo šestih let.

Žižki. Tudi letos so imele naše sestre gospodinjstvo nadaljevalni tečaj. Vseh prijavljenih niso mogle sprejeti, ker se jih je preveč prijavilo. Skoraj polovica jih je bilo iz Polane. Tečaj se je vršil tedensko trikrat. V četrtek dne 17. januarja so nam tečajnice pokazale, kaj so se naučile. K sklepu so bili povabljeni tudi starši tečajnic. Izpit, ki se je vršil ob tej priliki, so tečajnice dobro prestale. Tudi nekaj zabave so nam nudile in seveda izvrstno pripravljene obede, katerega so se tudi udeležili: g. župnik s kaplanom in predsednik občine. Sestram k takemu uspehu čestitamo! Le delajte tako dalje in naj vas ne vznemirjajo različni nevoščljivci. Naj drugi manj govorijo in več delajo, pa bodo tudi oni imeli take uspehe. Tudi tečajnicam čestitamo, da so se tako dobro naučile kuharske in gospodinjstvene umetnosti.

Dolnja Bistrica. Ker je na naši šoli za dvo-razrednico preveč otrok (160), se je že dalj časa delalo na tem, da bi se razširila v trirazrednico. Zdaj smo to dosegli, le učilnico, ki bo v privatni hiši, bo treba opremiti in ime-

Najlepše mesto

na Kitajskem Tschöngtu ima 20 m debelo obzidje.

Najboljše

ter največje umetne namakalne naprave poseda angleška Indija. Središči teh naprav sta mesti Multan ter Haiderabad, ki imata neštete kanale, ki izvirajo vsi v veletoku Indus.

Holandski otok Java

pod Indijo ni čisto dvakrat tolik kakor Bavarska, ima pa 30 milijonov prebivalcev, torej nekoliko manj nego polovico od Nemčije.

V Avstraliji

živi po najnovejši ugotovitvi: 3 milijone

Januš Golec:

Propast in dvig.

Ljudska povest.

Prištedeno premoženje v gotovini in posesti je ostalo v najboljših ženinih rokah. Sto in stokrat bi se bila lahko možila v drugič, česar ni storila. Zlobni jeziki so trdili, da se je oklepala samotarskega vdovstva radi skoposti, da ji ne bi bilo treba deliti sklede z možem. Resnica je, da je bila Katra stiskave narave in je štedila ter si pritrgovala za bogznaj koga. Skopi ljudje so navadno brez pravih ciljev in tako je moralo biti tudi z Domitrovičevo.

Babnici sta mleli le bolj za bližnje sosedo, v glavnem sta se bolj ubijali z obdelovanjem posestva nego z mlinom.

Katra se je zavedala, kako ji ljudje očitajo skrtljavost ter zavidajo premoženje, pa se je pehala kljub temu naprej za pridobivanjem in kopičenjem prihrankov. Sosedje so jo svarili radi s mote pred tolovaji. Katra se ni strašila ne tatov in ne roparjev in je držala pri sebi kot edino pomočnico pri čuvanju nad daleč naokrog razbobnanim imanjem in bogastvom staro Lenko. Nikdar ni bilo čuti, da bi bil

4 kedo v noči voglaril krog Katrinega mlina, kaj šele da bi bil poskusil s tatvino ali ropom!

Bizeljanci so bili ter so poštene duše in malokedaj je čuti iz te župnije, kar bi bilo vredno posebne obsodbe. Skoki preko božjih zapovedi so znani iz onih starih časov iz Bojsnega ter Globokega, Bizelsko je ostalo nekako obvarovano pred krvavimi zločini.

Kakor bi potrkal močno po polnem panju v noči, je zašumelo po Bizelskem in po miroljubnih spodnjih krajih po raztresu vesti, da ni premožne skopulje Domitrovičeve Katre nikjer!

Dekla Lenka je bila nekaj dni iz mlina pri svojih sorodnikih v Podgorju. Ob njenem povratku je mukala živina pri praznih jasliah, svinje so krulile ter cvilile od glada. Vsi ti zunanji znaki so oznanili stari Lenki, da je gospodinja obolela, sicer bi ne zanemarljala preskrbe živega blaga pri hiši. Vrata na mlinu, ki je bil obcnem stanovanjsko poslopje, so bila zaprta. Voda je šumela preko polnega jeza, gospodinje od nikoder na spregled...

Dekla se je upala komaj polukati skozi pol od-

novati še eno učno moč in otroci bodo imeli zopet redni pouk. Dne 11. januarja je našo šolo prevzel g. Križman z gospo učiteljico. Zelimo prijaznemu gospodu in gospej, da bi se s svojimi otroci dobro počutila med nami!

Turnišče. Umrla je pri nas Nemec Helena, po domače Nemčova, v starosti 73 let. Pokojna je bolehalala le sedem dni. Pokojna je bila zelo pobožna in je udano prenašala vse križe in težave življenja. Izgubo svojega sina, ki je padel v vojni, je udana v božjo voljo prenašala. Pokoj njeni duši, ostalim naše sožalje!

Strehovci. Kakor smo že na tem mestu poročali iz naše vasi glede umora 14letne Anice Horvatove, moramo še dodati, da je bila Bara Horvatova izpuščena po zaslišanju na svobodo, toda je bila dne 19. januarja ponovno aretirana in odgnana v zapore okrožnega sodišča v Mariboru. Aretacija se je izvršila radi tega, ker je morilka pisala grozilno pismo materi ubite deklice. Radi tega je prišlo do ovadbe in se je izvršila aretacija.

Sobota. Samaritanski tečaj, ki se je vršil tri mesece, se je zaključil dne 20. januarja. — Umrl je pri nas v M. Soboti Gjorfi Vincenc v starosti 71 let. Pokoj njegovi duši! — Društvo »Šola in dom v Soboti« je imelo svoj ustanovni občni zbor v pondeljek dne 21. januarja, ker je banska uprava potrdila njegova pravila. Ustanovitev tega društva je bila nujno potrebna, ker bodo tako starši učencev na državni realni gimnaziji v Soboti stalno v zvezi s profesorji. — Na šahovski simultanki SK Mura je igral g. Nemeč proti 27 igralcem. Dobil je 18 partij, 5 je remiziral, 4 zgubil. Vsekakor je uspeh g. Nemeča lep. Veliko pozornost je vzbudilo dejstvo, da so nekateri vodilni soboški šahisti med prvimi kapitulirali.

Za 100.000 Din dragocernosti je bilo ukradenih z dvakratnim vlomom grofici Ernestini Bathiany v okraju Murska Sobotica. Obmejne čete so aretirale in predale v zapore v M. Soboto dva osumljenca, pri katerih so našli več predmetov, ki so last grofice.

Sejmi. Dne 21. januarja se je vršil v Beltincih prvi sejem v letošnjem letu, prav tako tudi dne 25. t. m. v Lendavi. Sejmi so bili bolj slabo obiskani.

Razgovor s sezonskim delavcem v Franciji.

Srečal sem delavca, ki se je vozil iz Francije, kjer je bil na šestmesečnem poljskem delu. Stavil sem mu sledeča vprašanja:

»Kako ste potovali in kako ste se imeli, predno ste prišli v Aisne na stajo?

»Potovalo nas je okrog 400 delavcev v Francijo. Nekateri so bili veseli, nekateri so pa bili žalostni, ker so morali od doma. Doma nihče ne občuti tega, kar občuti človek, ko zapušča svoj domači kraj. Težko nam je bilo šele, ko smo drveli z vlakom onstran meja naše lepe domovine po tujini. Povsod so nam šli na roko. Ko smo prispeli v Francijo, smo se v Toulu mudili dva dni. Tu smo se razhajali na vse strani. Dvajset nas je potovalo skupaj v Aisne, na stajo Sereancourt. V začetku nam je bilo težko, ker nismo razumeli jezika. Kuhali smo si sami in tudi prali. Dogodilo se nam je tudi, da smo ob nedeljah tudi delali. V cerkev smo hodili v bližnji Aisne. Končno smo se razdelili v skupine po osem in tako smo ostali do odhoda domov.«

»Kaj ste govorili in slišali, ko so umorili v Marseille-u našega blagopokojnega kralja?«

»Ta vest nas je zelo pretresla, zlasti še, ker smo se bali nemirov v domovini. Francozi so govorili o našem pokojnem kralju kot o junaku, o velikem borcu za mir, o ljubitelju svoje domovine. To nas je zelo veselilo in smo po poteku dveh tednov bili popolnoma mirni.«

»Je bil gospodar prijazen z vami?«

»Upravitelj marofa je bil dober, toda zelo strog. Za vsako delo je zahteval natančnost in red. Sicer smo pa dobro izhajali pri njem.«

»Koliko ste zaslužili na dan?«

»Na dan smo zaslužili povprečno 20 do 25 frankov. Delali smo od 5. ure zjutraj do 12. ure in od 2. do 7. zvečer poleti; v jeseni od pol 6. ure zjutraj do mraka.«

»Ali se boste vsi vrnili v Francijo, če vam bo mogoče?«

»Vsekakor. Zasluži se tam res srednje dobro, toda človek je le siguren. Doma pač nimamo potrebnega dela, zato tudi nimamo zasluzka. Seveda bi raje ostali doma, saj je povsod lepo, doma pa najlepše.«

Poslovil sem se in šel. In v tem razgovoru sem videl vso tragiko našega kmečkega sezonskega delavstva.

Fr. H.

Prosvedno delo ljutomerske mladine.

Ljutomer, 20. I. 1935.

Mladina ljutomerske župnije si je že kmalu po razpustu starega prosvetnega društva ustanovila novo prosvetno društvo »Ljudska čitalnica«. Meseca decembra predlanskega leta se je vršil ustanovni občni zbor. Danes je ta idealna mladina na II. rednem letnem občnem zboru polagala pred svojim članstvom račune svojega enoletnega prosvetnega dela. Dejstvo, da se je od 253 članov današnjega občnega zbora udeležilo okoli 200 članov, nam dovolj jasno priča, da naša mladina s tem društvom duhovno živi in raste. — Z veselo

psmijo, ki nas je vedno spremljala pri delovanju, smo otvorili tudi današnji občni zbor. Zato poskrbijo naši pevci in njih dirigent g. organist Potočnik. Občnega zbora se je udeležil tudi gospod profesor dr. Josip Hohnjec iz Maribora, ki je zbranim v lepi in nazorni obliki razložil pomen ljudsko-prosvetnega dela med našo mladino, v zmislu Slomšekovega izreka: Zlat nauk več velja, kot zlat denar. Mlad človek mora biti telesno zdrav, strokovno izobražen, odporen, delaven in notranje neodvisen. Pij XI. je ob neki priliki rekel: V prosveti je najvažnejše, pridobiti si velike smernice. Za naše prosvetno delo sta ti veliki smernici krščanstvo in slovenstvo. Navzoči so z odobravanjem sledili govoru gospoda profesorja. Iz poročil sedanjih odbornikov povzemamo glavne podatke, ki nam ponazorjujejo izvršeno delo preteklega leta: 94 številčk poslovnega prometa, 12 rednih sej in ena izredna ob smrti na-

prta vežna vrata, že ji je postalo jasno na prvi pogled, da se je moralo odigrati v njeni odsotnosti nekaj groznega.

Po izbi je bilo vse razmetano, na omarah ni držala nobena ključavnica, postelja obrnjena narobe . . . Gospodinje Katre nikjer . . . Lenka je klicala, iskala, vendar nikjer niti najmanjše sledi za izginulo.

Za zagonečni roparski umor, za katerega je šlo brezdvomno v tem slučaju, so zvedeli orožniki. Orožniška patrolja in preiskava ni dognala niti za las več nego Lenka. Denar je zginit s Katro vred do zadnjega krajcarja iz mlina. Nikjer ni bilo krvavih madežev, iz katerih bi se dalo sklepati, da so roparji starko ubili in ji ugrabili denar.

Kakor pobrskanje žandarjev je potekla brezuspešno tudi posebna sodna komisija, pri kateri so sodelovali strokovnjaki glede pojasnitve zamotanih zločinov.

Mlin je bil na samoti. Nikdo ni znal povedati, da bi se bile klatile po g. abi kake sumljive postave. Lenka je bila zdoma štiri dni in niti čas zločina se ni dal določiti natanko, kakor sicer v podobnih slučajih.

Ljudje so ugibali ter govorili o tolovajski uganki marsikaj. Orožniki so vlekli na ušesa ljudski glas, zbirali gradivo, da bi vendarle posvetili v temno zadevo, ki ni obetala po prvih ter temeljnih preiskavah niti sence razvozljanja.

Središče vseh ljudskih ugibanj o roparskem umoru je bilo mnenje: zločin imajo sigurno na vesti potepuški rakarji. Le ti lenuhi so imeli dovolj časa ter prilike, da so odstranili ter zbrisali vse, kar bi jih zamoglo izdati.

Gospodarji, katerim je bila rakarska nadloga radi pomandranja trave trn v peti, so trdili odločno, da so zakrivali krvavo dejanje rakarji. Tej svojati bo težko do živega, ker so vsi za enega, eden za vse in Judeža, ki ve za zločin, ki je najbrž denarno podprl celotno organizacijo, ne bo med njimi.

Edina opora za razmotanje stoterih in stoterih trditev je bilo dejstvo: Med odkritjem roparskega umora po Lenki je kupil vodja vseh obsotlskih rakarjev, Vinko Lapuh, Lipšinetovo posest in jo je tudi izplačal. Odkod bi naj imel kolovodja vseh potepuhov ter lenuhov naenkrat stotake pri rokah?

Krog mladega Lapuha se je od dne do dne zože-

konj, 13 milijonov goveje živine in 100 milijonov ovac.

Največji ljudje

na svetu prebivajo v vzhodni Afriki 2000 m nad Viktorija jezerom v pokrajini Ruanda in se imenujejo Watussi

Največji srebrni rudnik

na celem svetu je v Broken Hill v južni Avstraliji.

Ustanovitelji velemeda Njujork

so Holanci in se je imenovala prvotna naselbina Amsterdam. Ameriškega Amsterdamu so se polastili Angliji leta 1664 in ga prekrstili v Njujork.

šega vladarja, 6 sestankov s skioptičnimi predavanji, okoli 1500 oseb se je tekom leta udeležilo naših sestankov, 12 gledaliških predstav doma, 1 gostovanje pri Sv. Juriju ob Ščavnici, 2933 izposojenih in prečitanih knjig iz naše društvene knjižnice v Katoliškem domu, 31.169 Din denarnega prometa in sicer 15.584 Din prejemkov in 15.355 D izdatkov. Ti suhi podatki so priče našega dela. Po podanih poročilih so se vršile volitve novega odbora. Večina obdržijo vse važnejše funkcije stari odborniki. Društvu predseduje njega ustanovitelj g. kaplan Matija Munda, njegov namestnik je ekonom g. Franjo Fistrovič, tajniške posle opravlja g. J. Babič, knjižnico upravlja g. Martin Husjak, z denarjem pa nam gospodari g. Franjo Senčar. Delamo pa vsi. V tem letu hočemo svoje delo v vseh smereh poživiti. Bratje in sestre, bodite nam zvesti. Ljudska čitalnica je vaše društvo. V letošnjem letu nas čaka proslava 10letnice Katoliškega doma. Že mislimo na ta jubilej. Da bo res, kar smo danes zapeli: Krasen je prapor naš razvit, nikjer mu ni primere, da nam zasje dan svobode in pravice.

★

Remšnik. Teško je danes vsako kulturno delo, dvakrat težko vsled stisk in nadlog v vsakem oziru, vendar priredimo v nedeljo dne 3. februarja, popoldne po večernicah, Meškovega »Henrik, govavi viteza«. Vabimo vljudno vse, naj s prav malenkostno vstopnino in s svojo prisotnostjo okrepijo naše igralce, ki imajo dobro voljo in željo po srčni in umski izobrazbi. Sosed povabi soseda in pridi!

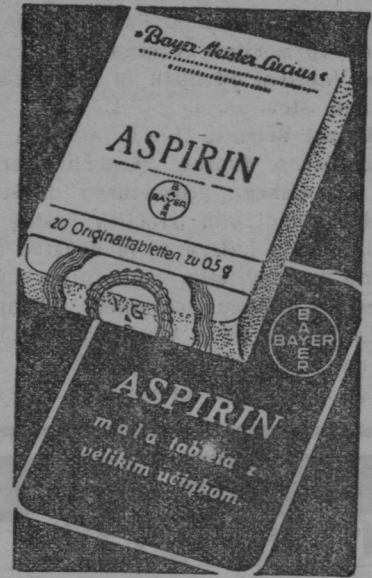
Sv. Ana v Slov. goricah. Društvo bojevnikov in invalidov od Sv. Benedikta v Slov. goricah pride v nedeljo dne 3. februarja k Sv. Ani in nam bo v Katoliškem domu pokazalo prelepo igr o »Izgubljenem sinu«, ki je vredna, da si jo vsi ogledamo. Zato pa Anovčani v nedeljo popoldne vsi v dvorano! Vstopnina je skrajno nizka!

Jarenina. Na Svečnico se vrši popoldne ob tr občni zbor našega Katoliškega prosvetnega društva. Zelo staro je naše prosvetno, nek-

da, bralno društvo, eno najstarejših v Slovenskih goricah, saj že 35 let izobrazuje naše Jareninčane ter jih zabava z lepimi knjigami in še lepšimi igrami. Lepe tradicije ima za seboj. Mnogim starejšim kmetom, bivšim voditeljem društva, je še živem spominu težka narodnostna borba Jareninčanov in sosednih Šentiljčanov proti nemškutariji, ki jo je podpirala Südmarka in Schulverein. Brezdvomno je zasluga naših obmejnih katoliških društev, da so naši kraji ostali narodno zavedni ter so končno pripadli k Jugoslaviji. »Vera in narod« je bilo geslo teh društev in to geslo bo ostalo tudi naprej. Bolj kakor kdajkoli grozi našemu narodu pogin od propadanja verskega in moralnega življenja. Zato se morajo naša katoliška društva potruditi, da pritegnejo v svoj krog vse župljane, jim nudijo katoliško izobrazbo ter obenem gojijo med njimi narodno in državljansko zavest. Jareninčani! Med nekaterimi se širi mnenje, kakor da bi bilo Katoliško prosvetno društvo namenjeno le ožjemu krogu, le par desetnam ljudem. Vedite pa, da je to mnenje napačno, kajti vsak je danes potreben izobrazbe, zato je pa prav Vam vsem potrebno in namenjeno naše društvo. Članarina je tako malenkostna, da tudi izgovor, da ni denarja, ne drži. Pozivate se, Jareninčani, da se našega občnega zbora sigurno udeležite, saj bo to Vam v korist. Občni zbor našega društva mora biti praznik naše prosvete; mora biti merilo naše kulture in zavednosti. Zato pa na Svečnico popoldne, vsi v društveno dvorano!

Ljutomer. Na Svečnico dne 2. februarja in v nedeljo dne 3. februarja, obakrat ob pol 4. uri popoldne, vprizori Ljudska čitalnica v Ljutomeru v dvorani Katoliškega doma priznana najboljšo slovensko komedijo starejšega slovenskega pisatelja Antona Linhartarja: »Veseli dan ali Matiček se ženik«. Veselja in smeha za ves predpust. Domačini in okoličani prijazno vabljeni! Naročite vstopnice v predprodaji.

Velika Nedelja. Dne 3. februarja, to je prvo nedeljo prihodnjega meseca, popoldne po večernicah, se vrši v društveni dvorani občni zbor Katoliškega izobraževalnega društva, na katerem bodo naši delavni odborniki javno podajali svoje račune. Na ta občni zbor vabi-

Oglas je reg. pod S Br 23762 od 19 XI 1934.

mo vse, ki se za delo in življenje v društvu zanimajo, pred vsem pa mladino, ki je voljna v katoliškem društvu sodelovati. Člani se vedno sprejemajo. Članarina znaša 2 Din letno. Predloge za občni zbor je izročiti pisмено najmanj tri dni prej društvenemu tajniku ali režiserju. Isti dan pa je ob istem času pred občnim zborom tudi zelo važno predavanje o zavarovanju vobče in o zavarovalnici, kar bo pač zanimalo vsakega našega gospodarja. Govoril bo znani strokovnjak g. Alojzij Mihelečič iz Celja. Ker je omenjeno predavanje važnega gospodarskega značaja, tukaj lahko sleherni stavi primerna vprašanja, zato vabimo vse gospodarje, da se tega predavanja taisti popoldne udeležijo!

Sv. Lovrenc na Dravskem polju. Naše katoliško prosvetno društvo nas je po dolgem času skoro iznenadilo z zares lepo igro: »Črni kr ž pri Hraštovcu«, ki so jo podali prav dobro, tako da je bil res užitek, ko smo doživljati te poučne dogodke iz davne dobe. Le še večkrat kaj tako primerne! — Društvena knjižnica je odprta ob nedeljah pred večernicami: poslužuj se je, vrta mladina, zdaj ko imaš dosti časa za čitanje!

Slov. Bistrica. Na Svečnico dne 2. februarja priredi Prosvetno društvo v Slovenski Bistrici v dvorani hotela »Beograda« popoldne po ve-

Najvišje raste in rodi pšenica v Abesiniji ob vzhodni afriški obali in sicer 4000 m visoko.

Se je zmotil.

Gospod Kratkovid plane v gledališko garderobo ter pače na kolena: »Vzemite ta šopek iz mojih rok!«
»Hvala lepa, a če je vam vseeno, jaz sem garderoberka.«

Ubogal je.

Matko (v restavraciji): »Zakaj pa kradeš te žlice?«

Radko: »Zdravnik je mi naročil, naj po jedi vzamem dve žlici.«

Razkošni dom.

»Kaj ne boste prodali svoje vile?«

»Ne, premislil sem si, ko sem bral v li-

val krog upravičenega suma, da bo ravno on na ta ali oni način zapleten v zločinsko dejanje, ki mu je vrglo bogat plen.

Za obdolžitev Vinka iz ust priprostega naroda so zvedeli tudi orožniki. Povpraševati so začeli o osumljencu na njegovem rojstnem domu, kjer so zvedeli iz ust lastnega očeta le najslabše o sinu. Zapustil je dom iz delamrznosti in pohlepa po lahkem ter naglem obogatitju in je zmožen sodelovanja pri umoru.

Vse po spodnjih krajih je že znalo, kedo je na skrajno zvit način umoril ter izropal bogato Dimitrovičevo Katro, le Vinku samemu se niti sanjalo ni, da dolžijo njega in njegovo rakarsko družbo.

Obdolženec je imel toliko opravka z načrti za preureditev kupljene posesti, da niti utegnil ni z nasluhom: kedo in kaj govori svet o njegovi osebi.

Kar pri belem dnevu sta ga zagrabila na posesti dva orožnika in mu napovedala v imenu zakona aretacijo. Pri najtežji obdolžitvi roparskega umora je uobil Vinko verige. Vklenjen je šele zvedel, da bo sledil orožnikoma pri hišni preiskavi ter odgo-

varjal na vprašanja, kako in s kom je zagrešil studni zločin in kje ima skrit preostanek denarja, s katerim si je kupil v rakarskem poklicu kar celi grunt.

Nenadna aretacija, verige, očitki v roki, rop denarja . . . Vsi naštetni očitki so sicer pogumnega Vinka tolikanj zmedli ter osupnili, da ni iztisnil nobenega pravega odgovora. Jecjal je, govoril v komaj razumljivih presledkih in je utrjeval z zmedenostjo ter preplašenostjo še bolj krivdo.

Žandarja sta obrnila vse po pred dnevi od Lipšinetovih izpraznjenih hišnih prostorih. Našla nista ničesar, kar bi bilo podprlo osumljenje. Vse žandarske grožnje, da mora pojasniti: kje je denar, kdaj je izvršil umor in kam je skrnil truplo, so bile za stonj. Obdolženec se je že bil toliko zavedel, da je sprevidel, da mu grozi peklenko zlobno ovaduštvo s popolno propastjo, če ne bo pazil, kaj bo za bodoče odgovarjal in kako se bo obnašal. Na strašne očitke je molčal in se odrezal, da mu ni znanega o zagoneinem umoru ničesar. Se tudi ni brigal, kaj in kedo je govoril o zločinu. Sam je imel zadnje dni dovolj opravka z urejevanjem kupne pogodbe.

Žandarja nista odnehala. Prepričana sta bila, da

černicah ob treh ob priliki 25letnice svojega obstoja vprizoritev Finžgarjevega »Divjega lovca«. Vabljeni od blizu in od daleč. Pridite v obilnem številu!

Št. Ilj pri Velenju. Dne 6. januarja se je vršil v društveni dvorani 30. občni zbor Slovenskega katoliškega prosvetnega društva. Na sporedu je tudi bila izročitev častne spominke diplome, s katero se je društvo oddolžilo svojemu ustanovitelju, voditelju in dobrotniku g. župniku Francu Schreiner. Tekom 30 let obstoja društva se je vedno in povsod izrazovala neizčrpna očetovska ljubezen gospoda župnika za prospeh in razmah slovenske ka-

toliške prosvete. Njegovi ožji sodelavci bi o tem znali mnogokaj povedati, kar je ostalo širši javnosti prikrito. Prosvetnemu društvu in njegovi družini, ki je štela preteklo leto 158 članov, je, pravilno rečeno, najbolji oče. Da sedaj razpolaga knjižnica s 500 knjigami, da ima društvo svoj dom, je predvsem njegova zasluga. Za vse, kar je naš g. župnik storil za nas, za naš dušni in telesni blagor, naj bo Bog plačnik! — Isti popoldan nam je g. dr. Jeraj predaval o delu katoliške Cerkve med Slovenci. Ustanovil se je fantovski odsek KA, nova zelena veja na krepkem deblu naše katoliške prosvete.

Javorje pri Črni. Dne 20. januarja se je vršila na naši šoli božičnica, pri kateri je bilo obdarovanih 22 ubožnih otrok s čevlji in obleko. Zahvaljujemo se tem potom banovini, Kolu jug. sester in Podmlaku RK v Črni za prispevke, posebno pa š. u. Kuharju in njegovi soprogji za ves trud. Ker je tu vsled visoke lege (1156 m) in velike oddaljenosti od prometa prebivalstvo ubožno ter vsled krize po večini ne zmora stroškov za primerno obleko otrok, je bila ta pomoč tem bolj dobrodošla. Bog plačaj vsem dobrotnikom!

Št. Ilj v Slov. goricah. V nedeljo dne 20. jan. je preminul tukajšnji trgovec s sadjem g. Jožef Lilek. Pred letom se je za vedno poslovil od nas njegov najmlajši brat Ferdinand, absolvent kmetijske šole, ki mu je nesrečna jetika utrgala nit življenja in ga šele 17 let starega preselila v boljše domovino. Hitro za tem je na isti boleznj začel hirati starejši brat Jožef, katerega pogreb je bil pretekli torek izpred hiše žalosti na domače pokopališče. Žalosten je bil prizor, ko je uboga mati, strta od bolesti in tuge, naslanjajoč se na tretjega sina Francina, ki tudi boleha, spremljala svojega Jožeta na zadnji poti. Pogreba se je udeležila velika množica ljudstva od blizu in daleč. Kot ustanovitelja tukajšnjih gasilcev ga je spremlila tudi gasilska četa. Pogreb je vodil domači gospod župnik E. Vračko ob asistenci ka-

plana g. Ravšna. Cerkveni moški zbor mu je pod vodstvom g. Rakuša zapel na domu, kakor tudi na pokopališču ganljive žalostinke. Dragi Joško, počivaj v miru!

Marija Snežna. Prosvetno društvo pri Mariji Snežni ponovi na Svečnico dne 2. februarja Vombergarjevo dramo »Vrnitev«. K obilni udeležbi vabi odbor.

Vurberg. Na novega leta dan se je vršilo dobro obiskano zborovanje Katoliškega prosvetnega društva, ki ga je posetil novi prošt iz Ptujja g. Ivan Greif ter tako močno dvignil naš ponos. G. profesor Cankar iz Ptujja nam je lepo in poljudno opredelil izobrazbo kmečke mladine. Nato se je še govorilo o važnosti katoliškega tiska in o agitaciji zanj. — Na Kraljevo pa smo se zopet postavili na odru. Igrali smo igro »Mlinar in njegova hči« po splošni sodbi občinstva nad vse krasno in dovršeno, kot le malokedaj. Igro je vodil naš novi organist. Pa hvalabogu tudi v gmotnem oziru smo tokrat dosegli plačilo truda, saj je bila dvorana polna. Za predpust pa je v pripravi »Davek na samce«, da bodo enkrat prišli tudi vsi oni na račun, ki se radi smejejo. — Pripomniti še moramo, da je neki dober fant pridobil sedem novih naročnikov »Slov. gospodarja« in drugi 30 novih naročnikov »Našega doma«. Kdo more reči, da ni nič požrtvovalnosti v naših fantih! — Ako bomo imeli v tem predpustu kaj vrednih porok, že bomo poročali. Doslej še ni nič, povsod je zima. Upamo, da se bodo bolj proti koncu pusta ogrela od ljubezni srca vnela za sv. zakonski stan!

Sv. Rupert v Slov. goricah. Staro leto je odšlo v zaton. Ob koncu starega leta se navadno delajo računi. V letu 1934 je naraslo prebivalstvo naše fare za 97 rojenih, umrlo jih je 61, med temi 4 v bolnici, poročilo se je 27 parov. Bog jih blagoslovi! — Dne 1. novembra so srečno prišli od vojakov naši fantje in to so: Čuček Alojzij iz Sele, ki je služil pri 20. polku v Zaječaru; Rola Adolf, Voličina; Zorko Lovrenc, Spodnja Voličina; Belšak Anton, Podvinca; Pulko Joško, Starše; Milan Prešeren, Pobrže; Črgul Anton, Maribor; Jarc Franc, Hoče. — Tudi pri nas se zbirajo člani za bratovščino jeruzalemskega osla. Seveda za člane se sprejemajo posebni »bogaboječneži«, ki se Boga tako bojijo, da ob nedeljah in praznikih med službo božjo in pridigo ostanejo zunaj cerkve in se pogovarjajo.

Sv. Rupert v Slov. goricah. Po daljši boleznj previden s tolažili sv. vere, je dne 14. januarja za vedno zatisnil svoje oči pri svoji hčerki po ročeni Ploj v Mariboru, Kocenova ulica 10, v 88. letu svoje starosti g. Martin Malek, bivši posestnik v Gočovskem vrhu pri Sv. Rupertu. Rajni je bil pokrivač, po svoji obrti daleč okolici znan. Pogreb blagopokojnega se je vršil dne 16. januarja na frančiškansko pokopališče na Pobrežju pri Mariboru. Na zadnji poti ga je spremljala Huterjeva godba, ki mu je zaigrala žalostinke. Sveti mu večna luč! Vsem sorodnikom naše sožalje!

Ljutomer. Predpust je čas, ko mnogi mislijo na ženitev in gostijo. Mnogi samomisljivo, nekateri si pa to stvar v resnici priyoščijo. V današnji krizi pravzaprav to ni šala. Zato imamo dosedaj samo šele 9 parov oklicev. Pa pravijo, da se jih v dolgem predpustu malo poroči, ker nekateri predolgo zbirajo, nazadnje pa nič ne zberejo. Polaničev Joško iz Babinec je izbral, gotovo prav dobro, namreč Trojnerjevo Anico na Cvenu, pridno Marijino družbenko in igralko na katoliškem odru. Tudi Paničev Vanek iz Stročje vasi je izbral, gotovo tudi prav dobro, namreč Husjakovo Toniko s Slamnjaka. Vaneka pozna cela Ljutomerska fara, že veste zakaj. Štiri leta je bil prednik naše fantovske Marijanske kongregacije. Jošku in Anici, Vaneku in Toniki želimo vsi prijatelji obilo božjega blagoslova v življenju! — Tudi sosedov Jurček ima že leta.

imata v verigi zakrknjeno zlobo, ki bo klonila ter se udala le pod težo dokazov.

Iz Bizeljskega sta ga gnala po cesti ter preko Sotle v Kraljevec. Njegovo zadnje stalnejše bivališče je bilo treba premetati, prebrskati in zaslišati vse one, katerim so znane njegove denarne razmere.

Ravno odgon h Katičevim je bil za Vinka v cellem življenju najhujši udarec, iz katerega si duševno ni mogel odpomoči nikdar!

Prisiljen od sunkov puškinih kopit je moral preko praga v gostilniške prostore, kjer se je kar trlo hipno zbranih radovednežev.

Kmalu je bila na mestu še madžarska žandarjska patrolja, ki je dala avstrijskima tovarišema dovoljenje za zasliševanja o zločinu na hrvaških tleh.

Preiskava Vinkovega bivališča in ležišča je bila brezuspešna. Izpovedi na odgovor pozvanih Katičevih domačih so merile odločno na obdolženčevo nedolžnost.

Mater in Veroniko so morali zaslišati v Luhnji. Pri pogledu na vklenjenega Vinka jima je zapiral drhteči jok vsoto besedo.

Gazda Katič je zrl v obdolženca mrko, nekako

škodoželjno. Podal je istinito sliko o Vinkovem bivanju pod njegovo streho s pripombo ob koncu: »Mrcina štajerska, doma bi naj bil ostal pri očetu in ne bilo bi mu treba v verigah in v spremstvu žandarjev v zapor!«

Številna zasliševanja so trpela pozno v noč. Razodela nista žandarjema ničesar novega; nasprotno: govorila so za popolno nedolžnost osumljenca.

Že v noč je bil Vinko odpeljan v orožniško vojašnico v Kapele. Drugo jutro na vse zgodaj je že moral na kraj zločina k mlinu v grabi Dramlje. Ob potoku je bil Vinko neznanec. Nikdar ga niso videli tamkaj. Stara dekla umorjene Katre je zanikala odločno, da bi bil uklenjeni kedaj poprej v mlinu.

Torej tudi ogled na licu mesta ni pojasnil skrivnosti.

Mnogo je govorilo po izpovedih Vinkove bližnje okolice za njegovo nedolžnost; povsem dokazana še le ni bila in radi tega sta ga odvedla orožnika v preiskovalni zapor v Brežice. Sodišče naj pregleda vse okolščine, naj primerja trditve prič in odloči, da se preda prijetelega poroti v presojo, ali pa ga že izpusti preiskovalni sodnik radi pomanjkanja dokazov.

stih oglas svojega posredovalca. Tako razkošnega doma vendar ne morem ostaviti.«

Niso njegovi prsti.

Mati: »Odloži kladivo, Peterček, da se ne udariš po prstih.«

Peterček: »Ne boj se, mati, žeblje drži Marička.«

Ni res, toča . . .

»Čuj, Elza, slišala sem, da si govorila o meni, da bi ti moglo biti mati.«

»To ni res. Dejala sem samo, da b lahko bila tvoja hči.«

Zahtevajte povsod
»Slov gospodarja«.

morda že tudi izbrano, pa pravi, da bo rajši čakal boljših časov. Ni denarja, pa vina smo lani premalo pridelali. Jurček je tega mnenja, da se naj letos poročijo vsi oni, ki že več let kar tako skupaj živijo. Jurček pravi, da imamo tudi take v naši fari. Ti se pa lahko poročijo. Se že dobro poznajo, ne rabijo venca za nevesto, nobene pogodbe in nobene gostije in najbolj so gotovi, da se bodo srečno poročili, ker se že sedaj dobro razumejo. Tudi meni se zdi, da ima Jurček prav. — Ako se vse ženi, zakaj se pa Matiček ne bi in njegova Nežka. Tudi ta dva sta se zmenila. Dobila pa sta dovoljenje, da se bosta lahko dvakrat poročila, namreč na Svečnico popoldne ob pol štirih in na nedeljo dne 3. februarja, tudi popoldne ob pol štirih, pa ne v cerkvi, ampak v Katoliškem domu na odru. Prva poroka bo na Svečnico popoldne, drugi dan ob istem času pa ponovitev poroke na istem prostoru. Imata namreč toliko zlahte, da bi ju vsi ne mogli istočasno videti, kako bosta oblečena. To pa ljudje radi vidijo. Tudi muziko in pevce bosta imela med gosti. Vsi ste vabljeni na to gostijo, morda drugje ne boste vabljeni. Purane in slične dobrote pa Matiček in Nežka hvaležno odklanjata. Ne rabiš za to gostijo drugega kot vstopnico, katero kupi že prej v okrepčevalnici Vinarske zadruga. To bo najbolj poceni gostija. Prijazno vabita Matiček in Nežka.

Štrigova. Štrigova se od časa, odkar je odcepljena od savske in pripojena dravski banovini, prav lepo razvija in lepo napreduje. — Dobili smo pred kratkem večjo trgovino z mešanim blagom, ki jo je odprl g. Senčar iz Ljutomer, ter eno nakupovalnico jajc in perutnine, ki sta jo odprla gospod Šumak iz Ljutomer in Vajda iz Čakovca. Novi trgovci ali nakupovalci se kar dobro počutijo pri nas, ki bodo v kratkem času, kakor so se prejšnji, tudi obogateli. — Kakor je že poročal »Slovenski gospodar«, se gradi nova cesta, ki se bo imenovala banovinska cesta II Štrigova—Ljutomer, katera bo torej po najkrajši trasi vezala Štrigovo z Ljutomerom, s sedežem našega sreza in sedežem našega skorajšnjega sreskega sodišča, ker bomo v najkrajšem času padli pod sresko sodišče Ljutomer. — Je že bila od nekdanj vroča želja našega prebivalstva, združiti se s Slovenijo, od katere nas je čez stoletja ločila bivša ogrska meja, pa je kljub temu naše ljudstvo v večjem številu posečalo sosedne kraje, posebno pa Ljutomer. Četrtna naših staršev so dali šolati svoje otroke v slovenskih šolah v Ljutomeru, obiskovali cerkev in trgovine v Ljutomeru, kar je že takrat bil predpogoj za popolno združitev s Slovenijo, z današnjo dravsko banovino. Imamo sicer v sami Štrigovi nekoliko takih, ki niso z današnjim stanjem zadovoljni, ki bi raje ostali še pod savsko banovino, toda na take se ne homo ozirali.

Velika Nedelja. Že smo mislili, da ne bo nič. Prvo nedeljo po Božiču nič, drugo in tretjo nedeljo nič in že smo se bali, da se bo pri nas uresničil stari pregovor, ki pravi: »Dolgo do pusta, ne boš še ne esta, uboga Justa.« Danes pa, ko to pišemo, je bilo že osem parov na oklicih. To dejstvo dokazuje, da so tudi naša dekleta vredna hvale in ne samo ona iz Cvetkovec in Polenšaka. Cvetkovski dopisnik nas prijazno vabi v lukovo deželo. Res so nekdanji naši fantje radi hodili tja gor po neveste, a to je bilo v tistih dobrih časih, ko je imel še luk zlati rep, kajti vsak je bil prepričan, da ne bo priženil samo dobre žene in gospodinje, temveč med balo tudi precej srebrnih kebrov. Sedaj pa, ko luk tudi nima cene, se naši ženini

povečini rajši zadovoljijo z domačimi nevestami. Na Polenšak bi sicer nekateri radi šli, pa se bojijo nevihte, ki rada pride iz te smeri.

Sv. Lenart pri Veliki Nedelji. V nedeljo dne 20. januarja smo spremili na njegovi zadnji poti mladega, komaj 31 let starega Ruperta Bezjaka iz Podgorec, ki je po kratki in mučni boleznici dne 18. januarja, previden s sv. zakramenti, mirno v Gospodu zaspal. Rajni je bil v celi lenarški župniji znan kot dober, marljiv in skrben gospodar. Kljub hudi zimi ga je veliko ljudi spremljalo na poslednji poti. Na pokopališču se je od pokojnega poslovil domači gospod župnik, ki je v kratkih in jedrnatih besedah orisal pokojnikovo kratko življenje in dobro delovanje. Domači pevski zbor mu je zapel nagrobnico »Slovo«. Za rajnim, ki je bil več let cerkveni zvonar, žaluje žena in dva nepreskrbljena otroka. Dragemu Rupertu naj sveti večna luč, žalujoči vdovi, otrokoma in vsej obitelji naše iskreno sožalje! — Kakor so povsod agitirali za »Slovenskega gospodarja«, tako tudi lenarški agitatorji niso držali križem rok. Za leto 1935 so pridobili 40 novih celoletnih naročnikov. Zdaj imamo 100 naročnikov. Le tako naprej!

Narocajte naše liste, ki jih tiska Tiskarna sv. Cirila:

»Slovenski gospodar«
 »Naš dom«
 »Nedelja«
 »Glasnik presvetega Srca Jezusovega«
 »Rafael«.

Sv. Tomaž pri Ormožu. Dne 11. januarja je po dolgi in mučni, skoraj dveletni boleznici preminul na daleč okrog -nari trgovec g. Ivan Keg. Ob obilni udeležbi smo ga spremili na pokopališče, kjer smo se ob odprtem grobu poslovili od njega, ki je bival 84 let v naši župniji. Poslovili so se posebno člani naše Kmečke hranilnice od njega, katere član in ustanovitelj ji je bil od početka ter ostal ji zvest do smrti. Bil je tudi naročnik »Slovenskega gospodarja« dolga leta ter ga prodajal v svoji trgovini. Za prestano trpljenje naj mu bo Bog plačnik!

Sv. Tomaž pri Ormožu. Kdo ni poznal Cafova mamike, ki smo jo v sredo pokopali? Po božna, goreča za vse, kar je svetega, zvesta tretjerednica, goreča Marijina častilka, navdušena za katoliške organizacije. V dnevih dolgotrajne boleznici in trpljenja se je blagopojna oklepala podobe križanega Zveličarja, moleč: »Molimo te, Kristus, in te hvalimo!« Zato pa je tudi božji Zveličar lajšal bolečine svoji zvesti služabnici ter jo pripravil za veliko plačilo onkraj groba. Lepo življenje, lepa smrt: to se je pri blagi Cafovi mamiki uresničilo. Ob odprtem grobu je spregovoril g. župnik Frančišek Magdič, ki je pokojnico slikal kot vzorjeno, vzgledno mater, ki je svoje otroke lepo in vzgledno vzgojila. Bog daj slovenskemu našemu ljudstvu mnogo takih vzornih krščaških mater.

Sv. Janž na Dravskem polju. Ob novem letu se vse prenavlja. Tudi me dekleta šentjanžke fare smo se duhovno obnovile ob priliki tridnevni duhovni vaj, katere je z veliko vne- mo vodil domači g. župnik Franc Polak. Bili so vsak dan trije jedrnatih govori, iz katerih smo dobile smernice za lepše nadaljnje življenje. Draga dekleta, zdaj pa le pogumno in vztrajno naprej po začrtani poti! G. župniku pa bodi Bog plačnik!

Sv. Lovrenc na Dravskem polju. Zlata gostija, kako redki zakonci jo morejo obhajati!

Dne 26. januarja sta obhajala kmet Janez Kozderc, po domače Botrec, iz Župeče vasi in njegova žena Marija rojena Peršuh svojo zlato poroko. Oba sta dočkala to slavnost še v krepkem zdravju. Naj jima ga Bog ohrani še dolgo, da bosta mogla storiti še dosti dobrega v Njegovo čast in blišnjim, zlasti potrebnim, v pomoč!

Sv. Kunigunda na Pohorju. Žalostno in tužno so zapeli zvonovi dne 16. januarja in nam naznanjali vest, da se je preselil iz te solzne doline daleč na okrog znani in priljubljeni stari oče Franc Sodek, po domače Gornji Smrekar. Bil je mož, skoz in skoz značajan, neumorno delaven in ni poznal ne prepira in ne sovraštva med sosedi. Koliko spoštovanja in priljubljenosti je pokojni užival med svojci in sosedi, je najbolj živo pokazala mnogobrojna množica za njegovo z mnogimi lepimi vencii okrašeno krsto. Stari oče je zapustil svojo ženo, s katero je živel 52 let v najlepši zakonski slogi in zvestobi. Lahko rečemo, da nima naša župnija več zakonskih parov, ki bi tako dolgo živela v zakonskem stanu, kakor ravno ta zakonski par. Počivaj v miru, dragi krščanski oče! Ženi in njegovim sinovom naše iskreno sožalje!

Šmíklavž pri Slovenjgracu. Začetkom meseca novembra lanskega leta se je na naši šoli otvoril II. razred in prišla je k nam druga učna moč gđc. Stupica iz Ljubljane. Mi smo gđc. učiteljice zelo veseli, zakaj že šest let naše šolske deklice niso imele poduka v ženskih ročnih delih, zdaj se pa ta potrební poduk redno vsak teden vrši. Odkar je sneg zapadel, vlada med našo šolsko mladino silen zimski šport skoraj vsak učenec ima smučke, učenke pa se vozijo s sankami. — V pretečenem letu 1934 je bilo pri nas rojenih 14 otrok, umrlo je 9 oseb, poročeni so bili 4 pari, naša župnija ima namreč samo 512 prebivalcev. — V božični noči je nagle smrti umrl Lukež Oprešnik, ki je skozi 50 let bil gospodar na tukajšnji Šti-hovi kmetiji. Na novega leta dan je pa umrl na davici 7letni šolski učenec Martin Mesal. Našim rajnim naj sveti večna luč!

Zbelovo. Prostovoljna gasilska četa Zbelovo pri Poljčanah je imela žrebanje svoje dobrodelne loterije dne 20. januarja pod vodstvom zastopnika finančne direkcije v Ljubljani. Dobitniki naj si svoje dobitke dvignejo s svojo sračko do 20. februarja t. l., pozneje zapadejo v korist zgradbe doma. Uprava gasilske čete opozarja vse tiste, katerih srečke niso zadele, da jih je v našem okolišu prodanih komaj nekaj stotin, dočim jih je razprodanih v celi državi več tisoč, katere so tudi opravičene na dobiček. Ti tuji dobrotniki so ne glede na korist, radevolje podprli četo in gotovo niso nevoljni, ako niso zadeli. Isto priporočamo vsem domačim, katerim je korist čete njih lastna korist. Četna uprava je vsakemu vsak čas na razpolago s celotnim izpisom in evidenco o izdajanju dobitkov. Sklepno se tam potom odbor vsem dobrotnikom, kateri so s prevzemom srečk ali podelitvijo dobitka podprli četo, pri-srčno zahvaljuje.

Štoprce pri Rogatcu. Dne 26. januarja je tukaj umrl po kratki, mučni boleznici, spreviden z zakramenti za umirajoče, Anton Golob, star 49 let, kmet v Travnem potoku. Bil je krščanski mož, skrben gospodar, dober družinski oče. Svoj dom je posvetil Srcu Jezusovemu in sezidal Kristusu Kralju lično kapelico, kjer sedaj kraljuje na tronu Srce Jezusovo in tolaži po njegovi smrti žalujoče ostale. Anton Golob je stal vedno trdno in neustrašeno v vrsti katoliških volilcev. Bil je večletni odbornik tuk. Kmečke hranilnice, Zapušča ženo in osem ne-

preskrbljenih otrok. Sveti mu večna luč! Žalnočim ostalim naše sožalje!

Razbor pri Zidanem mostu. Razborčani še nismo vsi pomrli, kakor bi kdo mislil, ker se v časnikih redko oglašamo, vendar pa nas nadleguje težka bolezen, katero imenujemo griža. — Koncem leta 1934 nas je zapustil naš bivši šolski upravitelj, kateri je bil pri nas 7 let, ter je odšel na novo službeno mesto v Ravnanje pri Mariboru. K nam je prišel za šolski upravitelj g. Franc Valjavec iz Bohinja. In tudi novo gđ. učiteljico smo dobili in sicer Anico Kalan. — Preteklo leto smo dobili spomnik padlim vojakom. Kedaj bo blagoslovitev istega, se bomo še oglasili in vas povabili od blizu in daleč. — Naša cerkev tudi napreduje. Dali smo jo prekriti s pločvino, kar je prav dobro izvršil Joško Žibre, klepar v Radečah. — Čeravno je letošnji predpust dolg, imamo pri nas šele samo en par, ki je stopil v zakonski jarem. Šeško Ivan je dobil za svojo družico Šmid Franciško iz ugledne krščanske hiše. Želimo jima obilo sreče in blagoslova! — Zima nam ne prizanaša, imamo snega včasih čez glavo. Kdor je potreben svežega zraka, kar k nam na Razbor naj pride, ali se naj med hojo na goro Lisco pri nas oglasi.

Moers-Meerbeck. Naše društvo sv. Barbare je imelo dne 6. januarja žalno sejo za pokojnim viteškim kraljem Aleksandrom I. Cerkevno pobožnost je imel naš priljubljeni g. komisar Goričar iz Düsseldorfa, dvorano na večer so napolnili člani društva sv. Barbare in Rožensvenske bratovščine. G. komisar nam je orisal zasluge pokojnega kralja, da je privabil marsikateremu solze v oči. Kraljevo podobo smo z zastavami in zelenjem okinčali in prižgali njemu v spomin rudarske svetilnice. Po žalni seji smo se spominjali tudi praznika ujedinenja, pri katerem ima pokojni kralj največ zaslug. Dalje smo se spominjali tudi izseljeniške nedelje ter poslali naše misli v našo staro domovino k našim dragim sorodnikom. Občno zborovanje našega društva je prineslo lep pregled nazaj čez celo leto; videli smo, kako se je naše društvo trudilo za dobrobit svojim članom. Volitev novega odbora je bila kaj lahka, vsak odbornik je moral kar še vnaprej vzeti svoj čin.

Karnap. Zveza jugoslovanskih katoliških društev je imela svoj občni zbor dne 13. januarja. Udeležitev je bila kar presenetljivo velika, imeli smo pa tudi zelo važne točke. Točka, ali bomo še naprej zaupali predsedniku osrednje zveze, je sprejeta enoglasno: ne. Bolha ni za nas in za naše katoliške cilje. Volitev zveznega odbora je dala zopet ves star odbor nazaj, to je: Ivan Lindič, predsednik; Fr. Vabič, podpredsednik; Martin Sapotnik, tajnik; Franc Vabič, blagajnik; drugi podpredsednik Anton Horvat; pregledovalca blagajne Andrej Breznikar in Jožef Čič. Na občnem zboru smo razdelili tudi dar banske uprave za naše otroke. Bodi na tem mestu izrečena bankski upravi najsrčnejša zahvala! Ob enem se zahvalujemo tudi bankski upravi za številne knjige, ki nam v zimskih časih zelo prav pridejo. Ustanovili smo takorekoč potujočo čitalnico. Tako bo lahko vsako društvo deležno teh lepih knjig. Žalne seje so se vršile lansko leto sledeče: Hochheide, Karnap, Meerbeck, Marxloch, Gelsenkirchen, Gladbeck; in manjše seje je pa imelo vsako društvo za seba. Zveza je počastila spomin pokojnega vit. kralja na svojem občnem zboru dne 13. jan. Lanskega leta oktobra je pa zveza odredila strogo žalno dobo pri vseh naših društvih za šest mesecev, to je do 9. aprila 1935. Želimo vsem katoliško zavednim čitateljem naših li-

stov srečno in veselo novo leto, z željo: Bog čuvaj Jugoslavijo!

Trgovci in trafikanti

naročijo najcenejše razglednice pri Tiskarni sv. Cirila v Mariboru, Koroška cesta 5 in v Ptuj, Slovenski trg 7. Njihovo naročilo odpremimo skupno z našim na tovarno, zato je treba naročiti kmalu! Zahtevajte ponudbo!

TISKARNA SV. CIRILA
Maribor, Koroška cesta 5
Ptuj, Slovenski trg 7.

Poslednje vesti.

Navodila volilcem za senatorske volitve.

1. Dne 3. februarja morate biti že predpoldne v Ljubljani. Zelo prav bi storili, da pridete v Ljubljano že prejšnji večer in da mi sporočite, s katerim vlakom odpotujete v Ljubljano. Moj naslov: **Franjo Žebot, Maribor, Loška ulica 10.**

2. Do tedaj Vas bodo oblegali, nadlegovali, silili v to in ono, Vi pa ostanite odločni in mirni za našo listo!

3. Če Vas bode kdo s strani oblasti nadlegoval ali sekiral, takoj napišite datum, celo uro, javite mi nemudoma, če treba telefonično ali osebno, zahtevajte pri takih eventualnih nastopih kakega uradnika. Vsako zlorabo oblasti bomo znali preprečiti in vzeti dotičnemu veselje, da bi še dalje sitnari!

4. Na vse načine Vas bodo hoteli motiti, morda Vas celo obvestijo, da se volitve ne vršijo ali druge izmišljotine, Vi se za vse to ne zmeňte, Vi bodite zanesljivo dne 3. februarja dopoldne v Ljubljani in tamkaj na magistratu glasujte za našo listo, kakor določa § 29: Vsak mora, ko stopi v glasovalno sobo, preden glasuje, povedati glasno, da ga slišijo vsi člani volilnega odbora, svoje ime, priimek in poklic, kakor tudi kraj, iz katerega je. (Natančno tako, kot je Vaš naslov v volilnem imeniku, ki je obvaljen v »Službenem listu« št. 103 od 22. decembra 1934.) Glasilec glasuje za listo javno s tem, da imenuje njenega nosilca. Torej vsi volite takole: **Glasujem za kandidato listo Žebot Franjo.**

5. Ne pozabite zdoma vzeti s seboj legitimacije, in sicer si dajte potrditi na potrdilu od dveh drugih občinskih odbornikov z občinskim pečatom, da ste lastnoročno podpisani res župan te in te občine.

Franjo Žebot, nosilec liste.

Pripominjamo še naslednje: Lista JNS (Jugoslovanske nac. stranke) nima niti enega kandidata iz Štajerskega in niti enega kandidata in ne namestnika iz Prekmurja. Kmetški župani so zahtevali, da na drugem mestu kandidira kot kandidat gospod Janžekovič, kmet in župan iz mariborske okolice. In še tega edinega kmeta in štajerca so na tej listi porinili med namestnike v korist g. dr. Kramerja. To so kmetški župani najbolj zamerili. Ali smo res manj vredni ljudje, ki ne bi znali svojih toliko perečih zadev po svojih ljudeh zastopati v senatu? Liste JNS res ne more nihče iz naših krajev voliti! Zato volite vsi **Žebotovo listo!**

Domače novice.

Smrt planinca pod plazom. Zadnje nedelje zvečer je zasul plaz poštnega upravnika Fr.

Eiletza iz Slovenjgradca pri Ravnjakovem vrhu pri Guštajnu. Smrtno ponešrečeni zapuščala ženo in dva otoka.

Obsodba vlomilcev. Dne 28. januarja so bili obsojeni v Mariboru trije vlomilci, katerim je očitala obtožnica 20 tatvin in vlomov po Slovenskih goricah in na Dravskem polju. Gre za 23letnega posestniškega sina M. Damiša brez stalnega bivališča, ki je bil obsojen na 11 let ječe, za brezposelnega delavca Antona Tomažiča, brez stalnega bivališča, ki je dobil 20 mesecev ječe, in za viničarja Janeza Grašiča iz Cerovca, ki je bil obsojen na 2 leti in 6 mesecev ječe.

Smrtna nesreča v rudniku. V nedeljo dne 27. januarja t. l. se je dogodila v rudniku Podgorci pri Sv. Lenartu pri Veliki Nedelji smrtna nesreča. Okrog 10. ure ponoči je zasulo mladega rudarja Petra Žižek iz Podgorca. Tovariša, ki sta bila v bližini, sta mu priskočila na pomoč, toda bilo je prepozno, ker je nesrečnik že izdihnil, predno so ga odkopali. Domačim naše iskreno sožalje!

Trgovine ostanejo na Svečnico, to je v soboto dne 2. februarja, ves dan zaprte. — Združenje trgovcev za mesto Maribor.

Dopisi in prireditve.

Prostovoljna gasilska četa v Kapeli pri Slatini-Radencih priredi v nedeljo dne 3. februarja t. l., ob pol petih popoldne, v dvorani g. Maršika v Slatini-Radencih ljudsko dramo: »Prisega o polnoči«. Vse dobro misleče gasilstvo od daleč in blizu vljudno vabi četa.

Mlinarja treznega, pridnega, kateri razume vsa popravila, sprejme Ivan Bezjak, tovarna olja, Fram, postaja Rače-Fram. 135

Kmečka dekla za vse, poštena, krepka, zdrava, iz krščanske hiše se išče s 15. februarjem k dvema starejšima zakoncema na malo posestvo pri Mariboru. Javi naj se, katera reflektira na stalno službo pod naslovom »Zna molzti«, na upravo lista. 136

Ure, zlatnino, poročne prstane dobite na obroke ali na hranilne knjižice ali za staro zlato in srebro pri Ignacu Jan, Maribor, Grajski trg 4. 133

Kupujmo moški cajg, oksfort, druk, platno, izgotovljeno perilo, obleko itd. v Grajski starinarni, Maribor, Trg svobode 1, ker je močno in najcenejše. 137

Singer šivalni stroj, pisalni stroj in svetilke na špirt proda poceni mehanik Draksler, Maribor, Vetrinjska ulica 11. Istotam je popravljalnica za vsakovrstne šivalne stroje, kolesa in gramofone, lastno emajliranje in poniklovanje. 139

Dobro ohranjen šivalni stroj 480 Din, žimnate madrace, postelje trdi les od 100 Din, stoli, pernice, perilo, obleka, čevlji, velik plišast divan 350 Din, posoda, moško kolo 450 Din, omare 120 Din: Nova starinarna, Maribor, Koroška cesta 3. 138

Občni zbor Hranilnice in posojilnice v Jaremini, r. z. z n. z., se vrši v nedeljo dne 10. februarja 1935, ob 8. uri dopoldne v hranilnični sobi. Dnevni red: 1. Čitanje zapisnika zadnjega občnega zbora. 2. Poročilo načelstva in računskih pregledovalcev. 3. Odobrenje računskega zaključka za l. 1934. 4. Volitev načelstva in računskih pregledovalcev. 5. Slučajnosti. Ako bi ta občni zbor ob navedenem času ne bil sklepčen, se vrši pol ure kasneje na istem mestu in pri istem dnevnem redu drugi občni zbor, ki veljavno sklepa ne glede na število navzočih članov. 134

Ženski svet

Sušenje in škrobljenje perila.

Nadaljevanje.

Ko je perilo skrbno izprano v čisti vodi ter dobro ovito, ga damo sušiti. Marsikatera perica ga rada poplavi. Vendar je treba to zelo pazljivo delati, da ni preveč modro, kar ni prav nič lepo. Vzamemo čisto malo plavila, da se nam zdi perilo le bolj belo, a vendar ne modro. Nato ga moramo takoj razvesiti.

Tudi na sušenje perila je treba paziti. Najprej ga dobro ovijemo, strepljemo ter ga natančno razgrnemo po vrhovi. Poleti nam sušenje ne dela preglavic, a veliko težje je pozimi, ko sušimo po podstrešjih. Vsak kos perila obrnemo narobe in ga obesimo, da se nam ne zamaže. Vrvica mora biti vedno čista. Če jo pustimo na podstrešju od enega pranja do drugega, se nam rada napraši in potem imamo na perilu neljube sledove umazanosti. Zato jo je bolje sproti spraviti ali pa skrbno obrisati.

Če sušimo zunaj, je treba vsak kos dobro pripeti, da nam ga veter ne zmeče na tla. Na plotove in drugod ni dobro obešati, ker se lahko raztrga, obenem pa se zelo rado zamaže.

Ako ni sonca, suši perilo tudi preprih. Čim močnejši je, tem preje je suho, ker veter hitreje odnaša hlape.

Često opazimo, da ta ali oni kos perila ni tako lepo bel, temveč je potemnel, oziroma porumenel. Treba ga je obeliti. To storimo s sončno svetlobo. Mokro perilo razgrnemo po čisti travi, da delujejo nanj sončni žarki. Ves čas mora biti vlažno, zato ga škropimo. To delo moramo seveda prihraniti za pomladni oziroma poletni čas.

Nekatero perilo pa je treba škrobiti: moške ovratnike, srajce, zavese, prtiče in podobno. Škrob kupimo ali ga pa pripravimo doma iz krompirja ali kostanja. Zadnji je boljši.

Krompir olupimo in nastržemo. Stresemo ga na sito ter polijemo z mrzlo vodo. Polivamo ga, dokler pobarva vodo belo, ako ga stisneš. Vodo, ki se je natekla skozi sito, pusti, da se usede škrob na dno. Nato jo odlij, nalij zopet sveže ter počakaj, da se škrob znova usede. Ponavljalj, dokler ni voda čista. Potem jo odlij ter škrob posuši. Presej ga skozi fino sito.

Istotako napraviš škrob iz divjega kostanja. Surovega olupiš, zmelješ in polij z mrzlo vodo. Zlij ga na sito in ravnaj z njim kot s krompirjevim. Za uporabo ga razmoči v mlačni vodi.

Perilo, ki ga nameravaš škrobiti, dobro preje posuši. Mokro perilo ostane namreč mehko. Pomoči ga v škrob, ovij in streplj. Zavij ga v platneno rjuho in ga čez kakšno uro zlikaj.

S tem, da perilo škrobiš, postane trdo, se lepo sveti in se ne zamaže tako hitro.

Česa potrebuješ v kuhinji?

Predpustni čas je tu. Marsikatero dekle stoji na pragu novega življenja. Ni tako enostavna odločitev, kajti zakon zahteva žene, pripravljene na vse, karkoli jo more doleteti.

Precej težko je danes pripraviti staršem svoji hčeri-nevesti primerno balo. Malo jih je, ki to zmorejo. Na drugi strani pa zopet vsak mož želi, da mu mlada žena prinese vse potrebno k hiši, da si z njo opomore in na novo zagospodari.

Ker je prvi posel vsake žene gospodinjstvo, j tudi prvi prostor njenega delovanja kuhinja. Vsaj ta naj bi bila po možnosti urejena, da ne bo treba gospodinjji za vsako malenkost teči k sosedi, če mora to ali ono pripraviti.

Najpotrebnejše kuhinjsko pohištvo, to je: mizo, par stolov, omaro, štedilnik, ima že itak vsaka hiša. Vprašanje je le, v kakšem stanju je. Morda je treba še kakšnih popravil, da bo vse v redu.

Težje pa je vprašanje o posodi in orodju. Vsaka kuhinja bi morala biti preskrbljena z najpotrebnejšim. Priporočila bi le, da je pri nabavi posode boljše izdati nekaj več, da je trpežnejša, kakor pa poceni kupiti slabo blago.

V vsaki kuhinji naj bi bilo: nekaj loncev in v različni velikosti, 1 plitva železna ponev za jajca, zrezke in podobno, 1 podolgasta pekača za pečenko, nekaj lončenih modelov za potice, nekaj globokih porcelanastih krožnikov, nekaj plitvih krožnikov, nekaj majhnih porcelanastih krožnikov, nekaj skodelic za kavo in čaj, par lončenih in porcelanastih skled, 1 lesen krožnik, 1 deska za meso, 1 deska za testo, 1 lesen valjar, nekaj boljših žlic, žličic, vilic in nožev, nekaj navadnih žlic, žličic, vilic in nožev, par zajemalk, par kuhinjskih nožev različne velikosti, 1 vilice z dvema rogljema, kuhalnica, lesene žlice, 1 lopatica za cvrtje, 2 cedilki za čaj in za juho, 1 rešeto za solato, 1 večja skleda za pranje solate, mlin za kavo, mlin za orehe, 1 strgalnik za kumare in repo, 1 lij, leseno kladivo za meso, 1 kolesce za testo (flancate), 1 model za krofe, nekaj peharjev, nekaj steklenic razne velikosti, nekaj kozarcev, par škafov za pomivanje in pranje, krtača za ribanje, metla in smetišnica, omelo za moko, vevnica za moko, lopatica za pepel, likalnik, lavor, par prtov, nekaj brisač za roke, nekaj brisač za posodo, nekaj cunj za brisanje prahu in podobno.

Treba bi bilo še marsičesa, a navedla sem le, kar je nujno in kar bi težko pogrešala vsaka gospodinja. Skrbeti je le, da bo vse svetlo in čedno in na pravem mestu v zadovoljstvo vsem, ki imajo stik z našim domom.

Kuhinja.

Goveja juha. Če hočeš imeti dobro govejo juho, deni oprano meso (ki ga pa ne smeš dolgo namakati) in kosti v mrzlo vodo, kjer naj hitro zavre. Če pa želiš okusno in sočnato meso, ga daj v lonec, ko voda že vre. Juho takoj osoli, ker se meso bolj zmečča. Ko zavre, prideni sledečo zelenjavo: petršiljevo koreninico, vršiček zelene, polovico čebule, kos rumene kolerabe, paradižnik in par zrn popra. Če hočeš juho zarumeniti, deni na mast par rezin korenja, čebule, košček jetre in to zarumeni ter stresi v juho. Juha naj vre počasi 2-3 ure.

Vliti rezanci. V dve raztepeni jajci zmešaj tri žlice moke, da je testo gladko tekoče. Vlivaj ga v vrelo juho, da se delajo prav tenki rezanci. Ko je z njimi juha pokrita, jih poberi v drug lonec in vlivaj testo dalje. Potem stresi vse v lonec, da prevre.

Pražen krompir. Operi krompir, ga skuhaj in odcedi ter olupiš. Zreži ga na tenke rezine in daj na mast, kjer si poprej zarumenila kosce čebule. Krompir osoli in nekaj časa praži.

Čebulna omaka. Razbeli žličo masti in stresi nanjo žličico sladkorne sipe. Ko se zarumeni, prideni drobno zrezano čebulo, jo oprži ter potresi z žlico moke ter jo zarumeni. Pri-

lij juhe ali vode, da je omaka primerno gosta in kuhaj približno četrto ure. Omako pretlači skozi sito, jo osoli in prideni žličo kisa ter pusti, da še dobro prevre.

Trijet. Bele kruhove rezine opeci nekoliko ter jih naloži v skledo. Potresi jih s sladkorjem in še tople polij z vinom. Prideni skorjico cimeta, rezine obrni ter pokrij. Ko so dobro prepojene z vinom, jih daj na mizo.

Praktični nasveti.

Če ti zmrznejo cvetlice v sobi, jih ne smeš prenesti kar hitro na toplo, ker jih s tem popolnoma uničiš. Daj jih na hladen prostor in jih poškropi z mrzlo vodo, da se polagoma odtajajo.

Plesen na kislem zelju odpraviš, če ga umiješ ter parkrat polagoma polivaš z dobrim tropinovcem. S tem plesnoba izgine, a zelje dobi prijeten okus in se dobro ohrani.

Da imaš pozimi dovolj jajc, daj valiti zgodaj, februarja ali marca, ker je znano, da najbolje neso mlade kokoši, izvaljene od začetka marca do konca aprila prejšnjega leta.

Krmljenje kokoši pozimi. Kokoši krmimo z žitom, z mehko ter z zeleno krmo. Izmed žit je najboljši ječmen. Kot mehko krmo jim damo kuhan krompir, ki ga nekoliko osolimo, zmešamo z otrobi in z mlačno vodo. Vendar pa ne smemo prezreti zelene krme. Brez te nam bodo kokoši slabo nesle. Najbolj jim ugaja pozimi krmska pesa, katero kljujejo z velikimi veseljem. Če je pa ni več v zalogi, jo lahko nadomestimo s korenjem ali repo, in z preostanki razne zelenjave: zelja, ohrovta in drugega. Namesto da gnijejo zeljnati storži po vrtovih in zelnikih, jih raje spravimo in jih dajamo kokošim. Porabna je sredica storžev ter sploh vsi mečki deli.

Če kokoši zmrzne greben, ga večkrat nadrgni z glicerinom. Če pa tega nimaš, vzemi kos ledu in nad njim drži smolnato gorečo jelovo trsko. Nad plamenom drži kos slanine, da bo sta kapljali mast in smola na led. Iz tega zmešaj z roko mazilo in namaži z njim kuri greben.

Pika pri kokoših nastane navadno vsled prehlajenja, prepilja, dima, od umazane vode in posebno pa še od prevroče hrane. Naše gospodinjje jo često zdravijo tako, da živali »piko izdrejo«. S tem pa kokoši seveda mučimo. Mesto tega jih spravimo raje na topel prostor in jim dajmo piti nekoliko olja. (Najbolje je ribje olje.) Če ima kura gnojne nosnice, jih je treba očistiti in namazati z vazelinom ali z oljem. Isto je storiti z gnojno ustno votlino.

Če te muči nadloga ščurkov, jim nastavi piva. Tega se napijejo in ker ne morejo zlezi iz posode, jih lahko pokončaš. Isto lahko napraviš tudi s pomočjo medu. Na posodo nastaviš trščice, po katerih golazen spleza. Bolj priporočljiv pa je prašek, ki ga dobiš v drogeriji ali tudi v trgovini, prašek za bolhača »Rekorde«. Z njim potrosiš pred razpokami in počakaš, da pridejo omoteni ščurki na svetlo. Tam jih lahko pokončaš. Na ta način ti je mogoče v par dneh pokončati vso zalego.

Trdovratno zapeko katar debelega črevesa, napetosti, želodčne motnje, zastajanje krvi, nedelavnost jeter, zlato žilo, bolečino v kožkih odpravimo gotovo z uporabo naravne »Franz Josefove« gnetilice, če jo izjemno zjutraj in zvečer malo čašico. Zdravniki strokovne veličine izpričujejo, da učinkuje »Franz Josefova« gnetilica celo pri ziražljivem črevesju brez bolečin. Dobi se v vseh lekarnah, drogerijah in specerijskih trgovinah.

Karl May:

Zaklad v Srebrnem jezeru.

(Dalje.)

Zakaj mi pa niste povedali svojega imena?»

»Povedal sem vam svoje pravo ime. Old Firehand mi pravijo samo na zapadu in med westmani, ker je pač ogenj moje puške in mojih samokresov, kakor ste sami videli, nevaren za moje sovražnike.«

Omeniti moramo, da dobi na zapadu poleg svojega rodbinskega imena še posebno »bojno ime« vsak lovec, ki se je količkaj odlikoval. In zgodi se navadno, da ga po njegovem pravem imenu na zapadu nihče ne pozna, pač pa zaslovi njegovo bojno ime.

Skoraj vsa bojna imena junakov divjega zapada so sestavljena s pridevkom old, ki pomeni po angleško »star«, ki pa kot pridevek k bojnemu imenu seveda ne označuje fizične, telesne starosti, — saj so nekateri westmani še mladi ljudje, pa že imajo pridevek Old — ampak približno isto, kar pri nas v priimkih »star znanec« — dober znanec — »star prijatelj« — dober prijatelj —. Tak znanec in prijatelj ni treba da bi bil že kar star, tudi mlademu človeku damo tak priimek.

Razen tega je »old« v bojnih imenih divjega zapada tudi poudarek, poudariti, podčrtati hoče lastnost, ki jo pove ime. Firehand na primer pomeni »Ognjena roka«, Old Firehand pa loveca, ki je njegova puška vsikdar smrtonosna in nezmotljiva. Old Shatterhand je ime lovca, ki z golo pestjo trešči nasprotnika ob tla, da obleži nezavesten, ali pa ga celò ubije. Old Surehand je nezmotljiv strelec itd.

»Čul sem, da ste izvrsten strelec,« je pravil kapitan.

»Pshaw —!« je dejal Old Firehand malomarno. »Nič kaj takega —! Vsak dober westman je tudi dober strelec.

Ampak videli ste, kako zaleže slavno bojno ime! Da tistile lopov ni poznal mojega bojnega imena, gotovo bi se bila spopadla.«

»In vi bi bili podlegli!«

Old Firehand se je nasmehnil.

»Menite —? Dokler bi me napadali samo z roži, bi se jih pač ne bal. Ubrnil bi se jim bil in medtem bi bili prišli vaši ljudje.«

»Tisto bi se bilo seveda takoj zgodilo.

Ampak povejte, kaj naj storim z lopovi? Gospodar sem in sodnik sem na svoji ladji. Jih naj vklenem?»

»Ne.«

»Izkrcam?»

»Tudi ne.«

»Zakaj ne? Kar pristali bomo, jih djali na suho pa smo se jih iznebili na vsem lepem!«

»Povejte, saj pač ne potujete zadnjikrat tod s svojim parnikom?»

»Mi na misel ne hodi! Še dolga leta mislim brodariti po temle starem Arkansasu.«

»No, pa se čuvajte pred maščevanjem takih ljudi! Seveda bi se jih zaenkrat iznebili, pa počakali bi na vas in bi vam utegnili eno nabresti, ki bi vas stala življenje in tudi ladjo!«

Tudi črnobradati se je približal Firehandu, pa obstal, ko se je lovec pogovarjal s kapitanom. Old Firehand ga je opazil, stopil je k njemu in ga vljudno vprašal:

»Govorili bi radi z menoj? Vam lahko s čim ustrezem?»

»Zelo mi lahko ustrezete, sir!« je dejal črni skromno. »Dovolite, da vam stisnem roko! Zadovoljen bom in vas ne bom več nadlegoval. Pač pa se bom z veseljem spominjal dneva, ko sem se srečal z vami.«

Njegov odkriti pogled in njegova prisrčna prijaznost sta pričala, da mu prihaja beseda res iz dna srca.

Old Firehand mu je dal roko.

»Me veseli! Kako daleč mislite potovati s tole ladjo?»

»S tole ladjo? Samo do Fort Gibsona, od tam pa dalje s čolnom.

Ampak ne sodite me napačno, sir!«

»Zakaj?»

»Ker sem prejle sprejel drink iz roke tistega tako zvanega cornela. Ne mislite, da sem strahopetnež in da se ga bojim!«

»O ne! Le pohvaliti vas moram, da ste se tako pametno obnašali! Ampak ko je udaril Indijanca, sem koj sklenil, da ga bom pošteno in izdatno poučil, kako se je treba obnašati. In kakor ste videli, sem mu dal nauk, ki si ga bo zapomnil!«

»Upajmo! Sicer pa je itak pri kraju z njim, ne bo več za westmana, roko ste mu prestrelili.

O Indijancu pa ne vem, kaj si naj mislim —. Prav strahopetno se je obnašal, ko ga je cornel silil z drinkom, niti trenil pa ni, ko je zarjovel panter —. Kar ne morem razumeti njegovega dvojnega obnašanja —.«

»No, pa vam ga bom jaz pojasnil!

Ga poznate?»

»Čul sem njegovo ime, pa takó trdo je, da bi si jezik lahko zlomil na njem. Nisem si ga zapomnil.«

»Povedal vam ga je v svojem materinskem jeziku, najbrž, da bi cornel ne vedel, s kom ima opravka. Ime mu je Nintropan hawej, njegov sin pa je Nintropan homoš. Ne veste, kaj pomenita ti imeni?»

»Ne.«

»Pa ju gotovo poznate, če ste količkaj živeli na zapadu. Po angleško je Nintropan hawej Veliki medved, Nintropan homoš pa Mali medved. Ti imeni ste gotovo že čulil!«

»Ali je mogoče —?« se je veselo iznenadil črnobradati. »O Velikem in Malem medvedu sem seveda že mnogo čul. Iz rodu Tonkawa sta, mislim, ne?»

»Da.«

»Rod Tonkawa se je izpridil, le tale dva sta še ohranila bojevitost svojih pradedov in se klatita po gorovju in po prerijah.«

»Da! Ali pa tudi veste, odkod je rod Tonkawa?»

»Seveda ne vem. Le toliko vem, da živi trenutno neke spodaj na jugu blizu mehiške meje. Na Rio grande, če se ne motim.«

»Pripoveduje se, da so Tonkawe potomci starih nekdanjih prebivalcev Severne Amerike, starih Aztekov. Živeli so svojčas više na severu v Skalnem gorovju nekeje, pa se umaknili belim osvojevalcem na jug ter se naselili po vaseh in mestih. In južni Indijanci so, kakor veste, komaj senca severnih, bojevitih rodov, izpridili so se, kakor ste pravilno povedali.«

»Tista medveda sta torej potomca slavnih pradedov?»

»Vsekakor. In čast delata pradedom. Ali ste videli, da je mladi sešel pod odejo po nož ali pa po tomahawk? Nemudoma bi se bil maščeval, pa nepremični obraz očetov mu je povedal, da se je treba zaenkrat še premagovati, da pa se bo ponudila prilika za maščevanje. Povem vam, pri tehle rdečkarjih zadostuje en sam pogled tam, kjer se mi beli z dolgimi govori komaj sporazumemo!

Cornel je zapisan smrti, vam rečem! Maščevala se bodeta, obesila se mu bodeta za pete in prej ne bodeta odnehala, da ga upihmeta!

Do Fort Gibsona torej potujete s parnikom?»

»Da.«

»Tudi jaz potujem še nekaj časa s parnikom. Našla bova priliko, da se spoznava —.«

Z dobrohotno všečnostjo je gledal močnega možakarja, si pokimal pa pridjal vabeče:

»In jako ljubo bi mi bilo, da bi se še bolje spoznala —.«

Izpremema.

»Ali si že dolgo znan s to rjavolasko?»

»Tri mesece.«

»Ona pa pravi, da se poznata že čez leto dni.«

»Da, toda takrat je bila še črnolaska.«

Očetova šola.

»Jurček, zakaj si pa pojedel kolač, ko sem ti vendar rekla, da ga ne smeš?»

»Zato, mamica, ker atek vedno pravi: Ako reče žena »ne«, pomeni to »da.«

V šoli.

Nadzornik: »No, ti tam v tretji klopi, povej mi, kje je Grintavec?»

Učenec: »V našem razredu ga ni, gospod nadzornik.«

Pijanec.

»No, Jaka, ali si prišel sinoči iz gostilne srečno domov?»

»Seveda! Samo ko sem šel po stopnicah gor, mi je nekdo stopil na roko; moral je biti pijan!

Na deželi.

Turist (v neki vasi): »Kaj, pri vas nimate nobenega zdravnikarja? Kaj pa napravite s ponesrečenci in bolniki?»

Vaški krčmar: »Ti pomrjejo vsi naravne smrti!«

Nemogoče.

Sodnik (priči): »Ta dva obdolženca sta vsak s svojim stolom obdelovala drug drugega. Ali jih niste mogli pomiriti?»

Priča: »Ne, ker sta bila samo dva stola na razpolago.«

V šoli.

»Kaj je odkril znani Kelumb?»

»Avstralijo.«

»Napačno. Ali veš ti, Janezek?»

»Afriko.«

»Tudi napak! Ti, Jože, bodeš vendar to vedel?»

»Jajce.«

Prav je storil.

»Kako se je izučil starogrški Demosthenes v govorništvu?»

»S tem, da se ni oževal.«

(Dalje sledi.)

MALA OZNANILA

Cenik malim oglašom.

Vsaka beseda v malem oglasu stane Din 1.— (Prekljici, Poslano, Izjave pa Din 2.— za besedo.) Davek se zaračunava posebej do velikosti 20 cm² Din 1.—, do velikosti 50 cm² Din 2.50. Kdor inserira tako, da ne pove svojega naslova, ampak mora zbirati uprava lista prijave, doplača še Din 5.—. Malj oglasi se morajo brezizjemno plačati naprej, sicer se ne objavijo. Kdor hoče odgovor ali naslov iz malih inseratov, mora priložiti znak za Din 2.—, sicer se ne odgovarja.

Pošteno dekle, dobro računarico, najraje siroto bres staršev, sprejme kot natakaričo-zadetnico gostilna ljutomerske okolice. Ponudbe upravi lista pod »Domačinka«. 128

Iščem gospodinjjo srednjih let, ki razume vsa dela. Senekovič Jurij, Partinje 184, Sv. Marjeta ob Pesnici. 126

Pošteno dekle išče službo v mestu. Naslov v upravi lista. 123

Viničarja z 4 delavnimi močmi sprejemem. Damiš Maks, Grušova, Sv. Marjeta ob Pesnici. 124

Iščem službo hlapca. Cogetinci 80, Sv. Anton v Slov. goricah. 111

Viničar s 3—4 delavnimi močmi se sprejme. Pri g. Ida Švarc, Košaki 36, p. Maribor. 114

Služkinjo do 35 let staro sprejme trgovec na deželi tik farne cerkve. Ponudbe pod »Zanesljiva« na upravo lista. 97

Iščem hlapca in dekle za vsa domača dela. Elšnik, Sv. Peter pri Mariboru.

Hiša, gospodarsko poslopje z vrtom prodamo pod ugodnimi pogoji v Rogatcu tik farne cerkve, pripravno za vsakega obrtnika. Hranilnica dravske banovine, Podružnica Celje. 132

V najem se da trgovska hiša z inventarjem v Podvincih 62 pri Ptuj. 131

Prodaj hišo z vrtom, 20 minut od mesta, takoj. Ptuj, Štuki 8. 125

Kupim posestvo, takoj, v ravnini, od 50.000 do 100.000 Din. Ponudbe v pismih. Naslov v upravi lista. 130

Prodaj malo posestvo, Krhlanko, Vrh 18, p. Šmarje pri Jelšah. 127

Prodaj malo posestvo v Radehovi, 10 min. od Sv. Lenarta, po nizki ceni. Horvat, št. 26. 116

Posestvo, obstoječe iz 5 oralov, kupim in plačam takoj, odnosno vzamem v najem. Franjo Majcen, Moravci 94, Mala Nedelja. 115

Lepo posestvo 12 oralov, tik cerkve, stavbe so vse nove, takoj na prodaj. Škorjanc, Sv. Pavel pri Preboldu. 108

Prodaj pohištvo radi selitve. Maribor, Meljska cesta 1, I. nadstropje. 117

Kupim hranilne knjižice Okrajne posojilnice Ljutomer pod zelo ugodnimi pogoji. Ponudbe do 6. II. 1935 na upravo lista pod »Hipoteka«. 119

Sveče za svečnico kupujte v trgovinah Senčar, Mala Nedelja, Ljutomer, Štrigova.

Harmonij v dobrem stanu se radi smrti posestnika proda. Cena po dogovoru. Vpraša se pri Ivanu Tomanič, Draženci, Ptuj. 122

Vsakovrstno zlato kupuje po najvišjih cenah Ackermannov naslednik A. Kindl, Ptuj. 70

V zimi se nudi prilika, da se Vam temeljito osnažijo, emajlirajo, ponikljajo, izbrusijo kroglišča, ležaji in obnove kot nova dvo-kolesa. Shramba motorjev in koles. Hitro, točno in solidno izvrši mehanična delavnica Justin Gustinčič, Maribor, Tattenbachova ulica 14. Javite potrebo z dopisnico, pridem na dom. 47

Naznanjam, da sem prevzel gostilno »Trst« nasproti bolnice in tudi hlev, od konja 2 Din, od kolesa 1 Din. Izborna kuhinja, vsak čas topla in mrzla jedila, prvovrstno ljutomersko in dalmatinsko vino. Nizke cene. Se priporočata: Alojz in M. Jarc. 118

Prekljic. Podpisana Neža Barl, Pameče pri Slovenjgradcu, s tem izjavljam, da so besede, ki sem jih trosila o Plaznik Idi, neresnične, ter se ji zahvaljujem za odstop od tožbe. — Neža Barl. 121

Oklic prostovoljne javne dražbe. O 319/34. Na predlog dedičev po dne 13. novembra 1934 v Kočnem št. 13 umrlem posestniku Martinu Koren se bo vršila prostovoljna javna dražba v zapuščino spadajočega zemljišča vložna številka 24 kat. občine Ogljenšak, pritlikin kakor gospodarskega orodja, vozov, živine itd. ter raznih premičnin dne 9. februarja 1935, ob 8. uri na licu mesta v Kočnem št. 13. Izklicna cena za nepremičnine znaša 90.457 Din. Vadij znaša 13.600 Din, ki ga je položiti na dan dražbe v gotovini ali razpoložljivih hranilnih vlogah. Pritikline in premičnine se bodo prodajale proti takojšnjem plačilu in jih kupec mora takoj odstraniti. Dražbeni pogoji se lahko v pogledajo pri sreskemu sodišču v Slov. Bistrici, v sobi št. 7. — Sresko sodišče v Slov. Bistrici, oddelek I., dne 24. januarja 1935. 129

Cirilova knjigarna

v Mariboru, Aleksandrova c. 6

priporoča gg. duhovnikom sledeče knjige:

Schmüger F.: Heiliges Heldentum, kart. Din 80.—

Herget: Heiliger Idealismus, kart. Din 60.—

Lippert: Der Mensch Job redet mi Gott, polusnje Din 116.—

Münch: Näher zum göttlichen Heiland, kart. Din 36.—

Krajewsky: Christus bei den Kindern, kart. Din 40.—

Pfliegler: An junge Menschen (Betrachtungen und Ansprachen), 2 Bände broš. Din 96.—

Schmedding: Erziehung zum Mitleben des Kirchenjahres in der Schule, kart. Din 28.—

Fattinger: Der Katechet erzählt, vez. Din 100.—, katere tretja naklada izide koncem januarja. Gospodom katehetom, ki se zanimajo za to katehitično novost, toplo priporočamo in prosimo, da si jo čimprej naročijo, da jim lahko preskrbimo zadostno število izvodov.

Voščene, liturgične in pogrebne sveče,

voščene zvitke, voščene vrvice za prižiganje sveč, kadilo več vrst, sveče za lostence, sveče »Pax« za hišno rabo kupite najugodnejše in v dobri kvaliteti v 77.

svečarni Pax, Kopač & Stele

družba z o. z., v Ljubljani, Celovška cesta 14,

ali pa, kar bi bilo za Vas še pripravneje:

V Tiskarni sv. Cirila v Mariboru in njeni podružnici v Ptuj, pri g. R. Kraupnerju v Celju, pri g. Joža Hrastelju v Gornji Radgoni in pri g. Francu Lipeju v Brežicah.

Na željo Vam pošljemo najnovejši cenik.

VZAJEMNA ZAVAROVALNICA V LJUBLJANI

ZAVARUJE:

POŽAR
VLOM
STEKLO
KASKO
JAMSTVO
NEZGODE
TVONOVE
ŽIVLJENJE
KARITAS

Vsak slovenski gospodar zavaruje sebe, svoje in svoje imetje le pri naši zavarovalnici. 167

Parne pekovske peči in stroje postavlja »Tehna«, Ljubljana, Mestni trg 25. Sprejema zastopnike iz vseh krajev. 74

IA visokodebelna sadna drevesca od sort: Kanada, London peping, Baumanka, Ontario, Jonathan itd., jabolčne in ruškove divjake, cepljeno trsje: Laški rizling, burgundec, muškati itd. nudi: Drevesničarstvo in trsničarstvo Vinko Hrastnik, Št. Ilj pri Velenju. 81

Cepljene trte iz vrst trsnega izbora in tudi sadna drevesa nudi, dokler še bode trajala zaloga, I. Trsničarska zadruga v Sloveniji, p. Juršinci pri Ptujju. Pišite po cenik. 7

Kupujte svilo, sukno, platno
itd. v

TRPINOVEM BAZARJU, MARIBOR,
Vetrinjska ulica 15.
ker tam so res nizke cene.

Kupujemo

vinski kamen

(birs) in sušeno drožje

A. Resman k. d., Zagreb, Ilica 223

Oglasujte v 'Sl. gospodarju'!

Naši javnosti!

Vse, kar dobimo gotovine iz starih posojil, izplačujemo vlagateljem s starimi vlogami v enakih zneskih. Upamo, da se bodo te razmere kedaj zboljšale.

Vse nove vloge imamo stalno razpoložljive. Vsak vlagatelj, ki na novo vlaga, lahko dobi od nove vloge vsaki dan vso svoto nazaj. Teh vlog imamo preko 1.500.000 Din.

Ves denar, pri nas naložen, je popolnoma varen. Naše naložbe pri 15 denarnih zavodih ne bodo utrpeli nikake škode, vsa naša posojila so zavarovana s hipotekami. Poleg tega imamo lastne milijonske rezerve, če bi tudi kaka izguba kje nastala, in konečno jamči za varnost vlog v znesku 55.000.000 Din 4675 članov s premoženjem okrog 500.000.000 Din.

Z našimi hranilnimi knjižicami se ne trguje, vsak zahteva za nje celotno svoto.

Ne nasedajte ljudem, ki se zastonj trudijo, da bi z lažmi omajali zaupanje javnosti napram našemu zavodu.

Če tudi ne moremo sami v celoti kljubovati svetovni gospodarski in domači denarni krizi, vendar pa smo v moči kljubovati ji tako, da bodo naši vlagatelji obvarovani vsake škode.

Spodnještajerska ljudska posojilnica v Mariboru.

Hranilnica Dravske banovine Maribor

Centrala: Maribor

v lastni novi palači na oglu
Gospoše-Slovenske ulice.

Podružnica: Celje

nasproti pošte, prej Južnoštajerska hranilnica.

Sprejema vloge na knjižice in tekoči račun proti najugodnejšemu obrestovanju. Najbolj varna naložba denarja, ker jamči za vloge pri tej hranilnici Dravska banovina s celim svojim premoženjem in z vso svojo davčno močjo. Hranilnica izvršuje vse v denarno stroko spadajoče posle točno in kulantno.

Ljudska posojilnica v Celju

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

v novi lastni palači na oglu Kralja Petra ceste in Vodnikove ulice

Sprejema hranilne vloge in jih

obrestinje najboljše.

Denar je pri njej naložen po-

polnoma varno.

Za hranilne vloge jamči poleg re-

zerv in hiš nad 5000 članov-po-

sestnikov z vsem svojim pre-

moženjem!